

**ЗАСНОВНИК І ВИДАВЕЦЬ –
ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ**

Офіційне видання Фонду державного майна України
Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 587,
видане Держкомвидавом України 18.04.94
Видається з серпня 1992 року.

Виходить 12 разів на рік.

Додаток до Бюлетеня – газета «Відомості
приватизації», виходить щосереді

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

О. В. РЯБЧЕНКО, голова редакційної колегії,
д-р екон. наук, заслужений економіст України;
Є. Р. ІВАНОВ, заступник голови редакційної колегії;
Н. А. ПУТІВСЬКА, головний редактор;
Т. М. УТЕЧЕНКО, заступник головного редактора;
І. Ю. КОНИК, відповідальна за випуск;
Н. Л. ВОЄВОДИНА, відповідальний секретар;
О. Д. АМФІТЕАТРОВ, голова ради Українського
товариства оцінювачів;
О. М. БОНДАР, канд. екон. наук;
Є. В. БОНДАРЕНКО, д-р екон. наук, професор;
Є. П. ГРЕБЕНКО, д-р філософ. наук;
Є. М. ГРИГОРЕНКО, заслужений економіст України;
Є. А. ДАВИМУКА, д-р екон. наук, професор;
М. П. ДЕНИСЕНКО, д-р екон. наук, професор;
О. Т. ЄВТУХ, д-р екон. наук, професор;
Є. Ю. ЛЕДОМСЬКА, д-р екон. наук;
О. М. ЛИВИНСЬКИЙ, д-р техн. наук, професор;
Я. Б. УСЕНКО, канд. екон. наук;
Є. А. УШАЦЬКИЙ, д-р екон. наук, професор;
В. Г. ФЕДОРЕНКО, д-р екон. наук, професор;
М. М. ШКІЛЬНЯК, д-р екон. наук, професор,
заслужений економіст України

Статті, розміщені в цьому номері, рекомендовані
до друку рішенням редакційної колегії від 30.04.14

Редактор *Н. Л. Воєводіна*

Художнє оформлення *Г. О. Войтушенка*

Коректор *Т. Ю. Зіневич*

Дизайн і дополіграфічна підготовка *В. О. Малюкіна*

Технічний редактор *Г. О. Войтушенка*

Здано до набору 05.05.14

Підписано до друку 19.05.14

Формат 60x84/8. Папір крейдований. Друк офсетний.

Ум. друк. арк. 4,65. Обл.-вид. арк. 6,09

Тираж 500 прим. Зам. № 85

Ціна договірна

Віддруковано:

ТОВ «Лазурит-Поліграф»

03058, м. Київ, вул. Леваневського, 8/7

E-mail: lazuryt@i.ua

<http://www.pressa.kiev.ua>

Адреса видавця і редакції:

01601, м. Київ, вул. Кутузова, 18/9

Тел./факс (044) 200-33-77

E-mail: journal@spfu.gov.ua

<http://www.spfu.gov.ua>

Розповсюдження *І. В. Бондаренко*

тел./факс (044) 200-33-77

Редакція може публікувати статті в дискусійному
порядку, не поділяючи поглядів автора.

Редакція залишає за собою право редагувати
та скорочувати статті. Листування з читачами
тільки на сторінках журналу

ІНДЕКС
22437

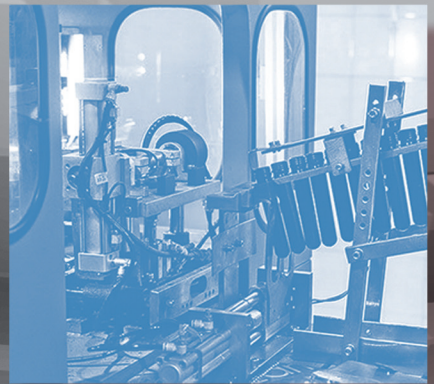
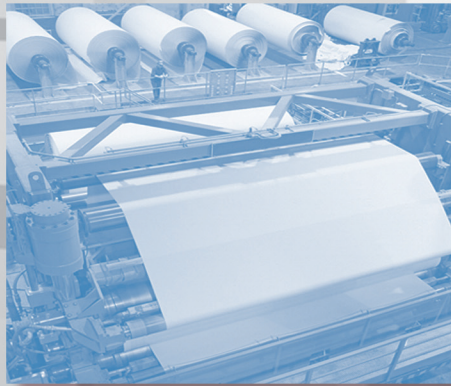
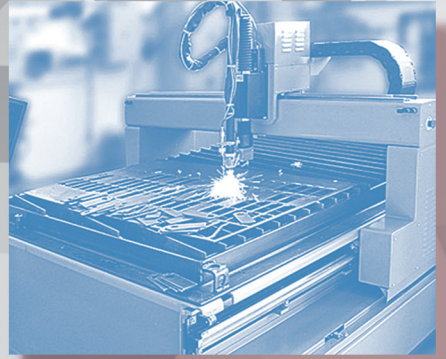
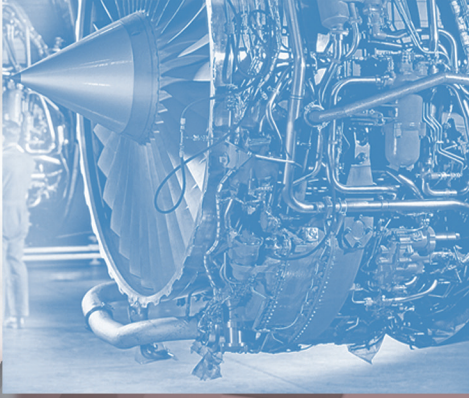
Державний інформаційний
БЮЛЕТЕНЬ
про ПРИВАТИЗАЦІЮ

Видається з 1992 року

№ 6
2014

28 червня

Місячний календар садівника-городника на червень

Улітку минулого року на сторінках Бюлетеня публікувалися поради дачникам, які після напруженої праці на робочому місці поспішали до своїх садово-городніх ділянок.

До редакції надходили дзвінки від читачів з такими потрібні і вдалі підказки щодо планування справ на дачі, адже правильне планування – половина успіху справи! Тож продовжуємо публікацію таких планів-помічників на кожен день літнього сезону і бажаємо нашим читачам-трудівникам отримувати від праці лише задоволення та насолоджуватися їм! Гордіться результатами своїх старань!

Гарних врожаїв!

2 6-й місячний день Несприятливий день для посіву, чи пересадки садово-городніх культур. Рекомендуються посадка кущів і дерев. Можна зайнятися підготовкою ґрадоку і газонів до посадки, мульчуванням, боротьбою зі шкідниками та обрізкою дерев.	Пн У цей день не варто пересаджувати кімнатні квітки.
30 25-й місячний день	Пн У цей день не варто пересаджувати кімнатні квітки.
9 13-й місячний день	Пн Рекомендуються посадка більшості культур: капуста, помідори, огірки, перцю, гарбуза. Не рекомендується розмножувати рослини корінням, збирати трави і саджати дерева. Ефективні підризка дерев і ягідних кущів, щеплення, внесення добрив, полив, знищення шкідників, розпушування ґрунту.
16 20-й місячний день	Пн Несприятливий день для посіву і пересадок. Можна зайнятися прищипуванням та пасинкуванням овоочевих культур.
23 26-й місячний день	Пн Можна зайнятися пікрівкою буряка, проріджуванням моркви. Можете скористатися порадами минулого дня.

3 7-й місячний день	Вт Скористайтеся рекомендаціями минулого дня. Також у цей день не варто пересаджувати кімнатні квітки, хіба що видалити зайві пагони.
4 8-й місячний день	Ср Не рекомендується саджати й пересаджувати овооч, фруктові дерева, проводити посадки на насіння. Добре приживуться декоративні рослини, які не призначені для плодonoшення, зокрема, жимолость, шпильщина. Покіс сповільнить зростання трав. Збір зелени та овоочів на салат.
10 14-й місячний день	Вт Сприятливий день для посадки патисонів, капусти, пророщених бобових, спаржі, шпильцату, крес-салату.
17 21-й місячний день	Вт Положення місяця підвищує ефективність боротьби зі шкідниками. Відмінний час для культивациі, поливу і внесення добрив.
24 27-й місячний день	Вт Не рекомендується посадка і пересадка трав'янистих культур. Ефективними будуть видалення зайвих пагонів, покіс, прополка, культивациа, мульчування. Збирання лікарських трав, коренеплодів, фруктів і ягід. Сприятливий день для посіву дворічних рослин, посадки дерев, кущів, живцювання.

5 9-й місячний день	Чт Скористайтеся рекомендаціями минулого дня.
6 10-й місячний день	Пт Сприятливий день для посадки розсади чорнобривців, цинії, амаранту, жоржини і петунії. Не рекомендується саджати і пересаджувати овооч, фруктові дерева.
12 16-й місячний день	Чт Можете скористатися порадами минулого дня, крім того, можна зайнятися вкоріненням вусів суніци. Сприятливий день для прищипування та пасинкування. Вирізання неплотрібної порослі.
19 23-й місячний день	Чт Можна зайнятися роботами минулого дня. Займайтеся пікрівкуванням буряків. Сприятливий день для розмноження живцями кущів і вкорінення вусів суніци.
26 29-й місячний день	Чт Будь-які роботи на городі. Посів овоочевих культур для тривалого збирання.

7 11-й місячний день	Сб Рекомендуються посадка квітів, закладка бульбових і насіння на збирання. Також рекомендується посадка кісточкових фруктових дерев. Ефективні полив і сінокіс. Сприятливий день для посіву і посадки овоочевих культур для тривалого збирання.
13 17-й місячний день	Пт Повний місяць. Не рекомендується посіви і посадки. Рекомендуються розпушування, внесення добрив, щеплення дерев, покіс газонів.
20 24-й місячний день	Пт Не рекомендується посіви і посадки. Рекомендуються підготовка ґрунту під посів, знищення шкідників, прополка і мульчування. Збирання врожаю коренеплодів, фруктів, ягід, лікарських та ефіроолійних культур, сушка овоочів і фруктів.
27 30-й місячний день	Пт Молодий місяць. Не рекомендується посіви і посадки. Рекомендуються збір і сушка фруктів і коренеплодів. Сприятливий день для мульчування, боротьби зі шкідниками, обрізки дерев, збирання насіння соняшнику, заготовки лікарських трав.

8 12-й місячний день	Сб Скористайтеся порадами минулого дня. Положення місяця сприяє посіву різних сортів дворічних рослин та квітів. Поділ кореневиці півоній, ірисів.
14 18-й місячний день	Сб Сприятливий день для посіву і посадки овоочевих культур для тривалого збирання, трав і багаторічних рослин. Рекомендуються посадка і пересадка дерев і кущів. Розпушування ґрунту, внесення добрив, щеплення дерев, покіс.
21 25-й місячний день	Сб Не слід садити й пересаджувати рослини. Розпушування, мульчування, підгогортання.
28 2-й місячний день	Сб Рекомендуються посадка і пересадка більшості культур: баштанних, каволів, патисонів, баклажанів, кабачків. Добре розвиваються низькорослі рослини, гірше – високі, оскільки стебло набуває середньої міцності, тому не робуйте саджати високорослі сорти помідорів. Якщо у цей день покосити траву, то вона буде густа і швидко росте.

1 5-й місячний день	Нд Рекомендуються посадка і пересадка більшості культур: баштанних, каволів, патисонів, баклажанів, кабачків. Добре розвиваються низькорослі рослини, гірше – високі, оскільки стебло набуває середньої міцності, тому не рекомендується саджати високорослі сорти помідорів.
15 19-й місячний день	Нд Не рекомендується посіви і посадки. Рекомендуються збирати зернові та коренеплоди, косити, проводити обприскування і обкурювання, підстригання дерев і кущів, прищипування, прополку.
22 25-й місячний день	Нд Рекомендуються посадка всіх коренеплодів, бульбових і цибулинних культур. Підстригання дерев і кущів. Фрукти, ягоди та овоочі, збирані в цей час, придатні для створення зимових запасів. Взагалі день сприятливим для будь-яких садово-городніх робіт.
29 3-й місячний день	Нд Не рекомендується посіви і пересадка садово-городніх культур. Рекомендуються посадка кущів і дерев, збір та сушка фруктів і коренеплодів. Сприятливий день для мульчування, боротьби зі шкідниками, обрізки дерев, збирання насіння соняшнику, заготовки лікарських трав.

У НОМЕРІ:

СТАТИСТИЧНА ЗВІТНІСТЬ	2
АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД	
Результати контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, здійсненого протягом I кварталу 2014 року	4
ГОСТРЕ ПИТАННЯ	
<i>О. БУДКІНА.</i> Практика застосування способів управління державним майном органами приватизації	7
СВІТОВИЙ ДОСВІД ПРИВАТИЗАЦІЇ	
<i>Н. ПОТАПОВА.</i> Економічна складова приватизації у пострадянських державах	9
ЕКОНОМІЧНА РЕФОРМА: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА	
<i>О. ЯКОВЛЄВ.</i> Окремі аспекти управління державним житловим фондом	12
ВИВЧАЄМО ПОПИТ НА ОБ'ЄКТИ ПРИВАТИЗАЦІЇ	
<i>Запорізька область</i>	
Об'єкт державної власності групи А – ЄМК цеху напільного обладнання	15
<i>Херсонська область</i>	
Об'єкти державної власності групи А – теплоходи	15
ВІДКРИТИЙ ОБ'ЄКТИВ	
Університетське містечко у Львові – традиційне й авангардне	16
ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ БІЗНЕСУ	
Реєстр юридичних осіб, які уклали (переуклали) в лютому – квітні 2014 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності	18
НОРМАТИВНА БАЗА	
Закон України від 27 березня 2014 р. № 1165-VII «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік» (ВИТЯГ)	19
Закон України від 27 березня 2014 р. № 1170-VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про інформацію» та Закону України «Про доступ до публічної інформації» (ВИТЯГ)	21
Постанова Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 р. № 109 «Про внесення зміни до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 29 січня 2014 р. № 33»	24
Положення про порядок продажу в процесі приватизації на фондових біржах пакетів акцій акціонерних товариств (продовження)	25
ПІСЛЯ ПРИВАТИЗАЦІЇ	
Було бажання – є результат	37
БЮЛЕТЕНЬ — ДАЙДЖЕСТ	
Підстави судового захисту прав акціонерів	38

Статистична звітність

Відповідно до Інформації щодо реформування відносин власності в Україні за I квартал 2014 року, за даними відомчої звітності з питань приватизації за формою № 1-приватизація «Інформація про приватизацію державного майна підприємства, установи, організації», затвердженої наказом ФДМУ від 10.07.2006 № 1067 «Про затвердження форми звітності № 1-приватизація та Інструкції щодо її заповнення» та зареєстрованої у Міністерстві юстиції України 26.07.2006 за № 873/12747 (зі змінами), з початку приватизації станом на 01.04.2014 реформований 130 171 об'єкт: більше ніж три чверті (101 035 об'єктів) належали до комунальної форми власності, решта (29 136 об'єктів) – до державної.

Розподіл реформованих об'єктів за категоріями показано на рис. 1.

Переважна більшість об'єктів (84,9 %) належать до групи А, інші – до груп В, Г (8,9 %), Д (4,0), Ж (1,2) та Е (1 %). За регіональним розподілом значна кількість об'єктів групи А зосереджена в Донецькій (11 740), Львівській (11 537), Дніпропетровській (7 092), Харківській (6 714), Запорізькій (5 125) областях, Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (6 805) та м. Києві (12 153). За групами В, Г більшість об'єктів реформована в Донецькій (963), Дніпропетровській (786), Харківській (684), Луганській (616), Одеській (598), Київській (585) областях та м. Києві (692).

Приватизація майна підприємств, установ, організацій здійснювалася переважно шляхом викупу: 70,8 % об'єктів придбано цим способом.

Розподіл об'єктів за способами приватизації станом на 01.04.2014 наведено в табл. 1*, розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів за формами власності до приватизації – в табл. 2.

Питома вага реформованих об'єктів державної форми власності перевищує середній показник по державі (22,38 %) у Вінницькій (43,91), Житомирській (41,65), Чернігівській (38,43), Рівненській (36,97), Київській (34,47), Донецькій (31,38), Черкаській (31,61), Одеській (29,31), Луганській (28,67), Миколаївській (27,91), Полтавській (27,04), Сумській (27,23), Волинській (26,73) та Кіровоградській (25,28) областях. В Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (92,18), м. Києві (91,25), в Івано-Франківській (89,06), Львівській (87,20), Закарпатській (86,08), Чернівецькій (84,07) та Харківській (79,19)

* Дані наведені з урахуванням вилучення об'єктів, щодо яких, за інформацією ФДМУ, регіональних відділень ФДМУ, органів місцевого самоврядування, розірвано договори купівлі-продажу станом на 01.04.2014.

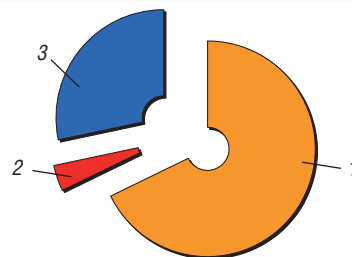

Рис. 1. Розподіл реформованих об'єктів за категоріями (станом на 01.04.2014):

1 – структурні підрозділи підприємств (67,78 %);
2 – ОНБ (3,97 %); 3 – ЄМК підприємств (28,25 %)

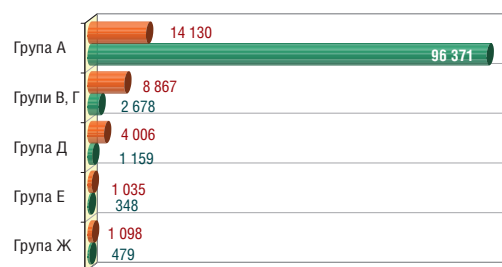

Рис. 2. Розподіл реформованих об'єктів за класифікаційними групами (станом на 01.04.2014):

■ – об'єкти державної форми власності;
■ – об'єкти комунальної форми власності

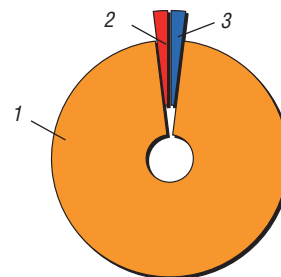

Рис. 3. Розподіл реформованих об'єктів за категоріями (у I кварталі 2014 року):

1 – структурні підрозділи підприємств (97,14 %);
2 – ОНБ (1,63 %); 3 – ЄМК підприємств (1,22 %)

Таблиця 1

Розподіл об'єктів за способами приватизації (станом на 01.04.2014)

Спосіб приватизації	Усього об'єктів	% загальної кількості
Викуп об'єкта приватизації	68 386	52,54
Викуп за альтернативним планом приватизації	457	0,35
Викуп майна, зданого в оренду з правом викупу	23 375	17,96
Продаж на аукціоні	19 515	14,99
Продаж на конкурсній основі	7 832	6,02
Продаж акцій акціонерних товариств	10 606	8,15
Разом...	130 171	100,0

Таблиця 2

Розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів за формами власності до приватизації (станом на 01.04.2014)

Регіон	Усього об'єктів	Форма власності			
		державна		комунальна	
		Усього об'єктів	% загальної кількості	Усього об'єктів	% загальної кількості
Область:					
Вінницька	2 924	1 284	43,91	1 640	56,09
Волинська	2 619	700	26,73	1 919	73,27
Дніпропетровська	8 166	1 849	22,64	6 317	77,36
Донецька	13 294	4 171	31,38	9 123	68,62
Житомирська	3 006	1 252	41,65	1 754	58,35
Закарпатська	3 045	424	13,92	2 621	86,08
Запорізька	5 825	1 338	22,97	4 487	77,03
Івано-Франківська	4 434	485	10,94	3 949	89,06
Київська	3 151	1 086	34,47	2 065	65,53
Кіровоградська	2 741	693	25,28	2 048	74,72
Луганська	5 856	1 679	28,67	4 177	71,33
Львівська	12 739	1 630	12,80	11 109	87,20
Миколаївська	3 999	1 116	27,91	2 883	72,09
Одеська	5 009	1 468	29,31	3 541	70,69
Полтавська	3 360	918	27,32	2 442	72,68
Рівненська	2 345	867	36,97	1 478	63,03
Сумська	3 195	864	27,04	2 331	72,96
Тернопільська	3 185	769	24,14	2 416	75,86
Харківська	7 818	1 627	20,81	6 191	79,19
Херсонська	2 514	581	23,11	1 933	76,89
Хмельницька	2 581	597	23,13	1 984	76,87
Черкаська	2 575	814	31,61	1 761	68,39
Чернівецька	3 133	499	15,93	2 634	84,07
Чернігівська	1 733	666	38,43	1 067	61,57
м. Київ	13 147	1 151	8,75	11 996	91,25
Автономна Республіка Крим та м. Севастополь	7 777	608	7,82	7 169	92,18
Разом...	130 171	29 136	22,38	101 035	77,62

Таблиця 3

Розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів за формами власності до приватизації (у I кварталі 2014 року)

Регіон	Усього об'єктів	Форма власності			
		державна		комунальна	
		Усього об'єктів	% загальної кількості	Усього об'єктів	% загальної кількості
Область:					
Вінницька	3	3	100,00	0	0,00
Волинська	0	0	0,00	0	0,00
Дніпропетровська	6	0	0,00	6	100,00
Донецька	6	0	0,00	6	100,00
Житомирська	9	0	0,00	9	100,00
Закарпатська	2	0	0,00	2	100,00
Запорізька	14	2	14,29	12	85,71
Івано-Франківська	7	1	14,29	6	85,71
Київська	0	0	0,00	0	0,00
Кіровоградська	4	0	0,00	4	100,00
Луганська	14	1	7,14	13	92,86
Львівська	46	3	6,52	43	93,48
Миколаївська	6	0	0,00	6	100,00
Одеська	4	0	0,00	4	100,00
Полтавська	4	1	25,00	3	75,00
Рівненська	8	3	37,50	5	62,50
Сумська	22	0	0,00	22	100,00
Тернопільська	6	0	0,00	6	100,00
Харківська	55	1	1,82	54	98,18
Херсонська	3	1	33,33	2	66,67
Хмельницька	11	4	36,36	7	63,64
Черкаська	7	5	71,43	2	28,57
Чернівецька	3	0	0,00	3	100,00
Чернігівська	1	0	0,00	1	100,00
м. Київ	2	1	50,00	1	50,00
Автономна Республіка Крим та м. Севастополь	2	2	100,00	0	0,00
Разом...	245	28	11,43	217	88,57

областях питома вага реформованих об'єктів комунальної форми власності перевищує середній показник по Україні (77,62 %).

За видами економічної діяльності процесом приватизації найбільше охоплені єдині майнові комплекси підприємств торгівлі, з виробництва побутових товарів і предметів особистого вжитку; промисловості; з надання комунальних та індивідуальних послуг.

За I квартал 2014 року в процесі приватизації змінили форму власності 245 об'єктів: державної форми власності – 28, комунальної – 217 (табл. 3).

Станом на 01.04.2014 за класифікаційними групами реформовані об'єкти розподілялися так, %: А – 95,92; Д – 1,63; Е – 1,22; Ж – 0,82; В, Г – 0,41 (рис. 2).

За регіональною ознакою найбільше об'єктів групи А реформовано у Харківській (55), Львівській (44), Сумській (22), Луганській (14), Запорізькій (12), Хмельницькій (11) областях, груп В, Г – в Автономній Республіці Крим (1).

Об'єкти групи А комунальної форми власності, які становлять 100 % загальної кількості об'єктів цієї класифікаційної групи, реформовані переважно шляхом викупу (79,72 %), продажу на аукціонах (13,36 %) та на конкурсній основі (6,91 %).

Об'єкти групи А державної форми власності приватизовано переважно шляхом викупу (88,89 %) та продажу на аукціоні (11,1 %).

Переважну кількість об'єктів групи Д державної форми власності продано на аукціонах (3) та шляхом викупу (1).

Наведені дані свідчать, що найчастіше об'єктами приватизації стають структурні підрозділи підприємств, зокрема, приміщення, будівлі та споруди, які за класифікацією належать до об'єктів групи А (97,14) (рис. 3).

Серед способів приватизації найпоширенішими були викуп (79,2 %), продаж на аукціоні (14,7 %) та на конкурсній основі (6,1 % загальної кількості реформованих об'єктів по Україні).

Приватизація державного та комунального майна в I кварталі 2014 року здійснювалася виключно за грошові кошти. Від продажу об'єктів груп А, Д, Е, Ж державної форми власності за договорами купівлі-продажу до державного бюджету має надійти 7,350 млн грн. Сумарна номінальна вартість статутних капіталів об'єктів великої приватизації, які у звітному періоді змінили державну форму власності, становить 25,185 млн грн.

Відділ забезпечення функціонування прикладних програмних систем Управління інформаційних технологій та моніторингу ФДМУ

РЕЗУЛЬТАТИ КОНТРОЛЮ за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, здійсненого протягом I кварталу 2014 року*

Згідно з вимогами статей 7 та 27 Закону України «Про приватизацію державного майна» щодо контролю державними органами приватизації (далі – орган приватизації) за виконанням умов договорів купівлі-продажу державного майна, постанови Кабінету Міністрів України від 31.05.2012 № 487 «Про затвердження Порядку здійснення контролю за виконанням зобов'язань, визначених умовами договорів купівлі-продажу об'єктів, приватизація яких проводиться на підставі рішень Кабінету Міністрів України», відповідно до Порядку здійснення державними органами приватизації контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, затвердженого наказом Фонду державного майна України (далі – Фонд) від 10.05.2012 № 631, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 24.05.2012 за № 815/21127, проведено перевірки виконання покупцями державного майна умов укладених договорів. Здійснені перевірки показали таке.

Загальні дані про результати контролю

На обліку органів приватизації перебувають 12 663 договори купівлі-продажу державного майна, у тому числі:

- ♦ пакетів акцій акціонерних товариств – 1 109;
- ♦ об'єктів малої приватизації – 8 557;
- ♦ об'єктів незавершеного будівництва – 2 997.

Із загальної кількості зазначених договорів у I кварталі 2014 року підлягало перевірці виконання умов 253 договорів.

Протягом звітного кварталу фактично перевірено 260 договорів.

Перевірками встановлено, що зобов'язання, взяті покупцями об'єктів приватизації, переважно виконуються належним чином.

Поряд із зазначеним невиконання тих або інших умов встановлено у 38 випадках, що становить 14,6 відсотка загальної кількості договорів, виконання умов яких було перевірено. Значну кількість порушень зафіксовано в Київській (5,2 відсотка перевірених договорів), Харківській та Одеській (по 1,5 відсотка) областях і стосуються вони порушення термінів добудови, демонтажу об'єктів, ненадання документів, а також інших умов.

Аналіз стану виконання умов договорів окремих груп об'єктів приватизації

У розрізі окремих груп об'єктів з числа зазначених вище стан виконання умов договорів (за накопичувальним підсумком) такий.

З усіх договорів, що перебувають на обліку органів приватизації, найбільшу кількість порушень зафіксовано за договорами купівлі-продажу об'єктів незавершеного

будівництва. Із 2 997 договорів цієї групи невиконання умов встановлено за 178 договорами (5,9 відсотка загальної кількості договорів цієї групи), неналежне виконання умов – за 5 (0,2 відсотка), термін виконання умов не настав – за 379 (12,6 відсотка), у повному обсязі виконано умови 2 435 договорів (81,2 відсотка).

Найбільша кількість договорів з тих, що обліковуються, стосуються об'єктів малої приватизації. Із їх загальної кількості – 8 557 договорів – умови в повному обсязі виконано за 8 006 договорами (93,6 відсотка загальної кількості), невиконання умов виявлено за 49 (0,6 відсотка), неналежне виконання умов (з порушенням термінів) – за 23 (0,3 відсотка), термін виконання умов не настав – за 479 (5,6 відсотка).

Стан виконання умов договорів купівлі-продажу пакетів акцій такий.

На обліку органів приватизації перебуває 1 109 договорів купівлі-продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств. Повне і своєчасне виконання умов встановлено за 1 003 договорами (90,4 відсотка загальної кількості), неналежне виконання умов, тобто відставання від передбачених договорами термінів, допущено покупцями за 4 договорами (0,4 відсотка), невиконання умов – за 26 договорами (2,3 відсотка), за 76 договорами (6,8 відсотка) термін виконання умов не настав.

Дані про стан виконання покупцями об'єктів приватизації найбільш характерних умов договорів

Значна кількість порушень умов договорів фіксується за договорами купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва щодо термінів завершення будівництва та введення в експлуатацію. Протягом I кварталу 2014 року таке невиконання встановлено за 6 договорами (2,2 відсотка перевірених). Найбільшу кількість зазначених порушень зафіксовано регіональними відділеннями по Харківській (3 договори), Рівненській (один договір) областях та у центральному апараті Фонду (2 договори).

Зафіксовано порушення в частині ненадання документів, що підтверджують виконання умов договорів купівлі-продажу. Такі випадки встановлені за 18 договорами (6,7 відсотка перевірених) регіональними відділеннями по Київській (14 договорів), Харківській (3 договори) та Дніпропетровській (один договір) областях. Причиною зазначеного порушення є переважно безвідповідальність та недобросовісність покупців.

Порушення умов договорів у частині розбирання будівель і споруд протягом певного часу встановлено за одним договором (0,4 відсотка перевірених) Регіональним відділенням по Чернівецькій області. Основною причиною невиконання цієї умови є відсутність коштів для демонтажу та добудови об'єкта.

* За наказом Фонду державного майна України від 18.04.2014 № 1215.

Недотримання термінів здачі земельної ділянки місцевим органам влади після розбирання придбаних покупцями об'єктів приватизації зафіксовано за 3 договорами (1,1 відсотка перевірених) Регіональним відділенням по Луганській області. Невиконання власниками договірних зобов'язань обумовлено причинами фінансового характеру, також має місце ігнорування покупцями вимог регіональних відділень.

Порушення виконання умов договорів у частині оформлення права на земельну ділянку встановлено за 3 договорами (1,1 відсотка перевірених) регіональними відділеннями по Донецькій (2 договори) та Рівненській (один договір) областях.

Результати перевірки стану виконання покупцями зобов'язань щодо збереження існуючої на момент приватизації кількості робочих місць та створення нових такі.

На контролі органів приватизації перебувають 63 договори, що містять умову щодо збереження кількості робочих місць, які існували на об'єктах на момент їх приватизації, та 61 договір – щодо створення нових.

У звітному кварталі перевірено 18 договорів, що містять умову щодо збереження кількості робочих місць.

Результати перевірки показали, що на момент приватизації кількість робочих місць на підприємствах, стосовно яких укладено договори з умовою збереження робочих місць, становила 729. На сьогодні їх кількість становить 772.

Так, у Миколаївській області за договором купівлі-продажу пакета акцій ВАТ «Укragроінжпроект» покупцем (ТОВ «Миколаївагропроектбуд») збережено 35 робочих місць.

У м. Києві за договором купівлі-продажу єдиного майнового майнового комплексу ДП «Завод нестандартного обладнання «Укрінмаш» покупець (корпорація «Укрінмаш») мав зберегти 38 робочих місць. На момент перевірки на підприємстві існує 68 робочих місць.

Під час перевірки договорів купівлі-продажу із зобов'язаннями щодо створення нових робочих місць, яке передбачено за 18 перевіреними договорами, органами приватизації зафіксовано, що за цими договорами має бути створено 287 робочих місць. Фактично створено 41 робоче місце, термін виконання зазначеної умови за рештою договорів ще не настав.

Потрібно відзначити факт створення робочих місць за договорами, в яких умови збереження або створення нових робочих місць не передбачені. У звітному кварталі із загальної кількості перевірених договорів на 7 об'єктах приватизації, зафіксовано створення 43 робочих місць.

Наприклад, у Вінницькій області за договором купівлі-продажу нежитлового вбудованого приміщення, що перебувало на балансі ВАТ «Вінницьке АТП-0161», покупцем (фізичною особою) створено 28 робочих місць.

У Донецькій області за договором купівлі-продажу нежитлових приміщень власником (ТОВ «Успенка-цемент») проведено реконструкцію приміщень, на базі яких відкрито відділення банку та створено 7 робочих місць, що не передбачено умовами договору.

Мають місце й інші приклади, коли завдяки добросовісній діяльності власників приватизованих об'єктів та ефективному контролю з боку органів приватизації вдається досягати

позитивних результатів не лише у фінансовій, економічній, а й у соціальній сфері.

Результати перевірок стану виконання інвестиційних зобов'язань та інших зобов'язань, виражених у грошовій формі, які містять 883 договори купівлі-продажу пакетів акцій, 399 договорів купівлі-продажу об'єктів малої приватизації і 88 договорів купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва, показали таке.

Загалом договорами передбачено інвестування підприємств (у період з 1995 до 2019 року) на загальну суму 16 996,735 млн грн., 2 237,3 млн дол. США та 19,26 млн євро. У тому числі станом на 01.04.2014 – 9 759,25 млн грн., 1 501,07 млн дол. США, 19,26 млн євро. Фактично станом на 01.04.2014 українські підприємства одержали 13 164,092 млн грн., 1 878,82 млн дол. США та 72 млн євро, що в перерахунку на національну валюту становить 24 931,814 млн грн.

За окремими групами договорів ці цифри розподіляються так.

Договорами купівлі-продажу пакетів акцій акціонерних товариств передбачено надходження на підприємства в період з 1995 до 2019 року коштів на загальну суму 15 353,538 млн грн., 1 938,94 млн дол. США та 19,26 млн євро. Станом на 01.04.2014 за умовами договорів купівлі-продажу пакетів акцій передбачено надходження 8 769,27 млн грн., 1 458,42 млн дол. США та 19,26 млн євро.

Фактично у період з 1995 року підприємствами вже одержано інвестицій за всіма договорами купівлі-продажу пакетів акцій у розмірі 11 794,967 млн грн., 1 855,32 млн дол. США та 72,00 млн євро.

Договорами купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва заплановано надходження інвестицій у період з 1995 до 2019 року у розмірі 1 207,40 млн грн. і 10 тис. дол. США, а станом на 01.04.2014 – 830,01 млн грн., 10 тис. дол. США. Фактично станом на 01.04.2014 внесено 879,36 млн грн. і 27,756 тис. дол. США.

Договорами купівлі-продажу об'єктів малої приватизації передбачено у період до 2019 року здійснення інвестицій на загальну суму 435,79 млн грн. і 298,29 млн дол. США, а станом на 01.04.2014 – 159,97 млн грн. та 42 650,00 тис. дол. США. Фактично станом на 01.04.2014 надійшло 489,76 млн грн. і 23 477,314 тис. дол. США.

Заходи, вжиті органами приватизації з метою усунення фактів порушень умов продажу об'єктів приватизації

У всіх виявлених випадках порушення покупцями взятих зобов'язань органи приватизації провадили претензійно-позовну роботу щодо застосування передбачених договорами та законодавством санкцій.

Загальна сума штрафів, пені та неустойок, нарахована (наростаючим підсумком) за рішеннями судів за всі роки контролю, становить 35,93 млн грн. та 119,3 тис. дол. США. Фактично сплачено 18,53 млн грн. та 106,4 тис. дол. США.

У звітному періоді нараховано за рішеннями судів штрафних санкцій на суму 335,76 тис. грн.

У попередньому кварталі нараховано за рішеннями судів штрафних санкцій на суму 4 946,916 тис. грн. та фактично сплачено 465,151 тис. грн.

У I кварталі 2014 року сума штрафних санкцій, сплачених до Державного бюджету України, становить 225,708 тис. грн.

Різниця між сумами нарахованих та сплачених штрафів на початок I кварталу 2014 року становить 17,401 млн грн.

Після використання всіх можливостей досудового врегулювання спорів здійснювалися дії щодо розірвання таких договорів та повернення відчужених за ними об'єктів у державну власність.

Станом на 01.04.2014 у власність держави повернули 333 (накопичувальним підсумком) об'єкти приватизації (з яких 84 – пакети акцій, 58 – єдині майнові комплекси і 191 – об'єкти незавершеного будівництва).

За 109 договорами триває претензійно-позовна робота щодо їх розірвання (визнання недійсними) і повернення відчужених об'єктів у державну власність (з них 13 – пакети акцій, 13 – єдині майнові комплекси та 83 – об'єкти незавершеного будівництва).

Із загальної кількості повернутих у державну власність об'єктів приватизації повторно продано 166 об'єктів, а саме: 49 пакетів акцій, 86 об'єктів незавершеного будівництва, 31 єдиний майновий комплекс.

У звітному кварталі в державну власність повернено чотири об'єкти незавершеного будівництва.

Загальна сума коштів, одержаних від продажу повернутих державі об'єктів за рішеннями судів, накопичувальним підсумком становить 100,689 млн грн. Під час першого продажу цих об'єктів приватизації одержано 49,88 млн грн.

Приклади позитивних результатів роботи органів приватизації та діяльності власників приватизованого майна в процесі виконання умов договорів купівлі-продажу

Перевірками фіксуються конкретні приклади поліпшення виробничого та фінансового стану приватизованих підприємств у результаті успішної реалізації власниками взятих зобов'язань.

Крім наведених прикладів, це такі:

у Луганській області:

за договором купівлі-продажу об'єкта незавершеного будівництва – спортивного корпусу із залом (відповідно до проектної документації будівля спортивного корпусу із залом та плавальним басейном входять до оздоровчо-розважального комплексу «Plazma» як складові комплексу) покупцем (ТОВ «Східноукраїнська Будівельна Компанія») здійснено дії щодо відведення земельної ділянки та укладення договору оренди земельної ділянки з Алчевською міською радою; розроблено та узгоджено проект реконструкції басейну та спорткомплексу в оздоровчо-розважальному комплексі «Plazma»; отримано дозвіл на виконання будівельних робіт; виконані загальні будівельні роботи та роботи з реконструкції інженерних мереж, а також з оздоблення фасаду. Покупцем виконані роботи з ремонту та облаштування покрівель, облицювання та утеплення фасаду. Здійснюються роботи з облаштування внутрішньої каналізації, освітлення, монтажу припливно-втяжних систем вентиляції, тривають оздоблювальні роботи, змонтовано обладнання для басейну. Сума витрат покупця на роботи з реконструкції об'єкта приватизації становить уже понад 10,0 млн грн.;

у Черкаській області:

основним видом діяльності ТОВ «Агрофірма «Насіння», державна частка у статутному капіталі якого розміром 7,47 % приватизована, є вирощування сільськогосподарської продукції (зернових та технічних культур), розведення свиней, овець, коней, іншої худоби, виробництво меду, надання послуг у рослинництві тощо. Загальна продуктивність підприємства становить 4 702 тонн сільгосппродукції на рік. Договором купівлі-продажу не передбачено створення або збереження робочих місць, проте діяльність підприємства забезпечують 33 працівника, середня заробітна плата яких становить 2 300 грн. Працівники користуються усіма соціальними пільгами, передбаченими чинним законодавством.

Загальні питання роботи органів приватизації із забезпечення виконання умов продажу державного майна

Протягом I кварталу 2014 року органами приватизації забезпечено виконання вимог організаційно-розпорядчих актів щодо обсягів охоплення укладених договорів перевіркою виконання їх умов та термінів передачі звітів до Фонду.

Управління з питань договірної менеджменту (далі – Управління) здійснювало роботу, спрямовану на вдосконалення системи контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації.

Для контролю за виконанням інвестиційних та соціальних зобов'язань залучалися представники профспілкових організацій.

Відповідно до доручення Голови Фонду від 18.02.2013 № К/4 проведено вибірковий аналіз матеріалів перевірок виконання умов договорів купівлі-продажу, проведених регіональними відділеннями.

Кращими щодо організації та здійснення контролю за виконанням покупцями умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації є регіональні відділення по Вінницькій, Житомирській та Донецькій областях.

Управління листом від 08.02.2014 № 10-23-1535 надіслало до регіональних відділень роз'яснення щодо заповнення графі 2 додатка 1 до звіту про результати контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу. Більшість регіональних відділень відповідально поставилися до виконання вимог, викладених у зазначеному листі.

До відома регіональних відділень доведено необхідність своєчасного виконання вимог наказу Фонду від 25.12.2001 № 2387 «Про затвердження Порядку моніторингу баз даних «ІПС-Інвестиційні зобов'язання» в частині формування, систематичного оновлення і уточнення (актуалізації) баз даних на основі результатів контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу та стану ведення претензійно-позовної роботи.

З метою забезпечення прозорості та відкритості здійснення приватизаційних процесів інформація про результати роботи державних органів приватизації з питань контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу, проблемні питання та шляхи їх вирішення висвітлюється у «Державному інформаційному бюлетені про приватизацію» та розміщується на сайті Фонду в рубриці «Договірний менеджмент».

Управління з питань договірної менеджменту ФДМУ

УДК 338.262.8:330.526.5

Оксана БУДКІНА

головний спеціаліст
відділу з питань управління
державним майном РВ ФДМУ
по Волинській області

ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ СПОСОБІВ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМ МАЙНОМ ОРГАНАМИ ПРИВАТИЗАЦІЇ

Незважаючи на значну кількість законодавчих та нормативно-правових актів, які регулюють діяльність органів приватизації щодо управління державним майном, залишилися деякі питання щодо державного майна, що не увійшло до статутних капіталів господарських товариств під час їх приватизації та перебуває у них на балансі (або позабалансним майном), які потребують вирішення.

Відповідно до *Положення про управління державним майном, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, але перебуває на їх балансі*, затвердженого спільним наказом Фонду державного майна України (ФДМУ) та Міністерства економіки України від 19.05.1999 № 908/68, управління позабалансним майном полягає у виборі та забезпеченні уповноваженим органом (державні органи приватизації) способу та умов подальшого використання майна у межах чинного законодавства відповідно до таких принципів:

забезпечення ефективності використання та збереження державного майна, здійснення заходів контролю;

сприяння підвищенню ефективності діяльності підприємств, зокрема поліпшенню фінансового стану господарських товариств, на балансі яких перебуває державне позабалансним майном;

наявності альтернативних (залежних від груп майна у межах чинного

законодавства) способів забезпечення управління майном;

пріоритетності вибору способів управління майном з метою забезпечення надходження коштів до Державного бюджету України.

На теперішній час визначені такі способи управління державним позабалансним майном:

здійснення приватизації майна відповідно до Законів України «Про приватизацію державного майна», «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)», «Про Державну програму приватизації» та інших нормативно-правових актів;

передання майна в оренду відповідно до Закону України «Про оренду державного та комунального майна»;

передання майна в комунальну власність у порядку, передбаченому Законом України «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності»;

передання майна в управління центральних та місцевих органів виконавчої влади відповідно до *Положення про порядок передачі об'єктів права державної власності* (далі – *Положення*), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21.09.1998 № 1482;

передання майна господарським товариствам, у тому числі в разі ліквідації балансоутримувача, на умовах договору безоплатного зберігання відповідно до вимог законодавства;

списання об'єктів державної власності відповідно до *Порядку списання*

об'єктів державної власності (далі – *Порядок списання*), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08.11.2007 № 1314;

передання в оренду, використання захисних споруд цивільного захисту для задоволення господарських, культурних та побутових потреб відповідно до *Порядку використання захисних споруд цивільного захисту (цивільної оборони) для господарських, культурних та побутових потреб*, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25.03.2009 № 253.

Зупинімося докладніше на основних питаннях, з якими доводиться стикатися Регіональному відділенню ФДМУ по Волинській області (далі – *регіональне відділення*) у процесі застосування зазначених вище способів управління позабалансним майном.

Стосовно реалізації таких способів управління державним майном, як приватизація та оренда, потрібно зауважити, що у сфері управління регіональних органів приватизації сьогодні залишилися переважно неліквідні об'єкти, тому регіональне відділення намагається провадити попередню підготовчу роботу щодо визначення потенційних покупців чи орендарів з метою недопущення невиконання плану з наповнення державного бюджету.

Одним із найбільш актуальних питань, що стосуються оренди, є відсутність механізму списання безнадійної заборгованості. Регіональне

відділення у випадку виникнення заборгованості з орендної плати провадить претензійно-позовну роботу щодо її стягнення. Однак мають місце випадки, за яких попри вчинені виконавчою службою заходи щодо стягнення з боржника коштів не вдається досягти позитивного результату.

Відповідно до вимог пункту 7 статті 7 Закону України «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності» під час передання об'єктів у комунальну власність у рішенні органу, уповноваженого управляти державним майном, потрібно зазначати кадастровий номер та розмір земельної ділянки, на якій розташований об'єкт передання. Враховуючи те що правостановлюючі документи на земельні ділянки у попередні періоди виготовлялися регіональним відділенням лише у разі прийняття рішення про приватизацію, а також з огляду на складність і тривалість виготовлення, погодження, затвердження документації із землеустрою, реєстрації земельної ділянки процедура передання значно ускладнюється. Крім того, регіональне відділення з метою передання державного майна звертається до суду з відповідними позовами, відповідачами за якими є органи місцевого самоврядування. Проте всупереч винесеним на користь регіонального відділення рішенням судів різних інстанцій мають місце випадки, коли навіть після вчинення виконавчих дій не вдається досягти позитивного результату, оскільки розмір штрафних санкцій, що застосовуються органами державної виконавчої служби до боржника за невиконання вимог виконавчого провадження, є недостатньо вагомим для впливу.

Передання позастатутного майна (у тому числі того, що не належить до об'єктів нерухомості) відповідно до Положення до інших органів, уповноважених управляти державним майном, передбачає погодження Міністерством економічного розвитку і торгівлі України, Міністерством фінансів України та ФДМУ, що значно подовжує цю процедуру.

У сфері управління регіонального відділення серед позастатутного майна перебуває і проектно-кошторисна документація на будівництво житла. На теперішній час документація втратила свою актуальність, через це органи місцевого самоврядування відмовляються приймати таке майно в кому-

нальну власність. Регіональним відділенням отримана попередня згода проектною організацією щодо актуалізації та подальшого впровадження такої документації. Однак на одному із етапів процедура передання загальмувалася, тому державне майно залишилося у сфері управління регіонального відділення і зберігається на умовах договору зберігання.

Під час приватизації до статутних капіталів господарських товариств не включали об'єкти цивільної оборони – захисні споруди, спеціальне обладнання, товарно-матеріальні цінності. Проте завдяки прийняттю Кодексу цивільного захисту України з'явилися певні перспективи щодо передання захисних споруд у комунальну власність або в оренду.

Результати перевірок стану збереження та використання державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств, свідчать, що майно, вилучене під час приватизації у складі майна цивільної оборони (лопати, сокири, стільці, чоботи, куртки ватяні, комбінезони, респіратори, вимірювальні пристрої тощо), втратило свої властивості та стало не придатним для подальшої експлуатації внаслідок закінчення термінів використання.

Однак відповідно до пункту 3 Порядку списання дія механізму списання майна не поширюється на об'єкти цивільної оборони. Якщо механізм списання захисних споруд цивільної оборони визначений постановою Кабінету Міністрів України від 08.04.1999 № 567 «Про затвердження Інструкції про порядок списання непридатних захисних споруд цивільної оборони», то нормативного акта, що визначає механізм списання малоцінних необоротних активів, не існує.

Для товарно-матеріальних цінностей цивільної оборони єдиним можливим способом управління є передання на умовах договору зберігання. Водночас Цивільним кодексом України визначено, що сторони є вільними в укладенні договору, отже, примусити балансоутримувачів укласти договори зберігання регіональне відділення не може. Таким чином, до малоцінних об'єктів цивільної оборони неможливо застосувати жодний із відомих способів управління.

Потрібно зазначити також, що у разі ліквідації балансоутримувача передання малоцінного майна прак-

тично неможливе, оскільки у господарських товариств, яким пропонується взяти на зберігання таке майно, виникає питання щодо економічної доцільності взяття його на облік, оскільки воно здебільшого втратило свої властивості та не придатне для експлуатації.

Такий спосіб управління, як використання захисних споруд цивільного захисту (цивільної оборони) для господарських, культурних та побутових потреб, на думку автора, втратив свою актуальність з моменту набрання чинності Кодексом цивільного захисту України. Наразі нормативно-правовими актами не визначений механізм передання такого майна в оренду.

Таким чином, для підвищення ефективності управління позастатутним майном доцільно провести оптимізацію механізму управління державним майном, а саме:

розробити механізм списання простроченої та безнадійної заборгованості зі сплати орендної плати за державне майно;

у випадку передання майна із державної в комунальну власність спростити процедуру затвердження документації із землеустрою, реєстрації земельної ділянки (зважаючи на те, що у разі зміни форми власності документація на земельні ділянки потребуватиме коригування);

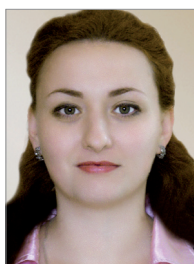
збільшити розмір штрафних санкцій, що застосовуються органами державної виконавчої служби до боржника за невиконання вимог виконавчого провадження;

доопрацювати Положення в частині спрощення механізму погодження для окремої категорії державного майна (до окремої категорії майна автор пропонує віднести майно повністю або значною мірою амортизоване, враховуючи рік введення в експлуатацію, оскільки відповідно до норм бухгалтерського обліку майно, що не використовується, може бути законсервоване і може не обраховуватися його амортизація);

вирішити питання щодо списання товарно-матеріальних цінностей (враховуючи не придатність для подальшої експлуатації, пропонується поширити дію Порядку списання і на майно цивільної оборони);

визначити механізм списання об'єктів державної власності, у яких відсутній балансоутримувач, у Порядку списання. ▲

УДК 330.5:338.242.4.025.88

Надія ПОТАПОВА

головний спеціаліст відділу управління корпоративними правами, державним майном та продажу акцій РВ ФДМУ по м. Києву

У затвердженій у 1936 році Конституції СРСР було закріплено, що земля, її надра, води, ліси, заводи, фабрики, шахти, рудники, залізничний, водний і повітряний транспорт, банки, засоби зв'язку, організовані державою великі сільськогосподарські підприємства (радгоспи, машинно-тракторні станції тощо), а також комунальні підприємства й основний житловий фонд у містах і промислових пунктах є державною власністю. Це положення залишалося й у наступних редакціях Основного Закону.

Таким чином, усі сфери господарської діяльності контролювалися державою. Однак перевага державної форми власності в країні призводить до виникнення державної монополії (одержавлення), що, у свою чергу, негативно впливає на економіку країни взагалі та на споживача благ зокрема. Водночас така система є надзвичайно вигідною для виробника благ.

При всіх недоліках адміністративно-командної доби у 1930 – 1950 рр. СРСР являв собою другу у світі за обсягом валового внутрішнього продукту систему суспільних відносин у сфері виробництва, обміну й розподілу продукції різних галузей народного господарства. На частку економіки СРСР припадало близько 20 відсотків світового промислового виробництва.

Таким чином, здійснене в СРСР одержавлення економіки, з одного

© Н. О. Потапова, 2014

Стаття надійшла до редакції 16.04.2014

- *Основою ринкової економіки є власність у всіх видах і формах. Отже, інститут власності визначає характер економічного життя сучасної держави.*
- *До основних нормативних актів, що формують базу господарської системи держави, відносять насамперед Конституцію й цивільно-правові акти, які уособлюють плюралізм відносин власності.*
- *Традиційно як основні розрізняють дві форми власності: приватну й державну. Форма приватної власності має місце там, де засоби та результати виробництва належать окремим особам. За державної форми власником майна є держава в особі органів державної влади або органи місцевого самоврядування.*
- *Саме державна форма власності переважала в СРСР й інших соціалістичних країнах.*

ЕКОНОМІЧНА СКЛАДОВА ПРИВАТИЗАЦІЇ У ПОСТРАДЯНСЬКИХ ДЕРЖАВАХ

боку, дало змогу зробити потужний ривок у розвитку науки, техніки, освіти тощо, з іншого – призвело до зниження ефективності народногосподарського механізму (або, принаймні, супроводжувало його).

Розпад СРСР загрожував економічною кризою новоутвореним незалежним державам, які не мали змоги утримувати численні підприємства за свій рахунок. Держави зіткнулися з необхідністю проведення глибоких економічних реформ, спрямованих на перехід від планової економіки до ринкової. Соціально-економічні перетворення

відбувалися нелегко й непослідовно, в умовах складної політичної обстановки.

Сучасна трансформація системи виробничих відносин, яку переживають пострадянські країни, на перший план висуває питання власності. Це питання є найбільш гострим та важливим під час реформування системи економічних відносин, і вирішується воно шляхом приватизації державної власності.

Питання приватизації в широкому розумінні – це питання про роль держави в економічному розвитку та виборі найбільш ефективної моделі регулювання економіки.

У зв'язку з цим основна мета приватизації полягає не в одержанні певних коштів від реалізації об'єктів державної власності, не в простій зміні власників, а в таких реформах, які створювали би умови для розвитку виробництва.

Процес приватизації у пострадянських країнах принципово відрізнявся від процесу в країнах Європи, здійсненого ще у 80-ті роки минулого століття.

Основними цілями приватизації в державах, утворених на територіях колишніх радянських республік, були такі:

- скорочення заборгованості державного сектору;
- загальний розвиток ринку;
- стимулювання підприємництва;
- формування прошарку дрібних і середніх власників;
- створення ефективної системи розміщення й використання виробничих і людських ресурсів;
- розвиток конкурентних ринкових відносин.

Найбільш масштабно процес приватизації стартував у Російській Федерації. Досвід приватизації в Російській Федерації мав вирішальний вплив на аналогічні процеси в більшості новостворених держав. Це стосується й упровадження масової чекової приватизації, і проведення грошових аукціонів, й інших форм перетворення державної власності.

Після введення в дію Закону СРСР від 30 червня 1987 р. № 7284-XI «Про державне підприємство (об'єднання)» (втратив чинність у січні 1988 року) були зроблені перші кроки у напрямі роздержавлення, однак здійснювалися вони за відсутності необхідної нормативної бази. Реальні масштаби процесу залишалися невідомими. Першим нормативним актом, що регулював новий вид економічних відносин, став Закон Російської Федерації від 3 липня 1991 р. № 1531-1 «Про приватизацію державних і муніципальних підприємств у РРФСР». Закон визначав перелік і компетенцію державних органів, уповноважених здійснювати приватизацію, регламентував порядок і способи проведення приватизації державних і муніципальних підприємств з метою

створення ефективної соціально орієнтованої ринкової економіки.

Усього в 1991 – 1992 рр. у Російській Федерації приватизовано 46 800 державних підприємств, з яких більш як 2 000 приватизовані «стихийно»; у 1993 році кількість приватизованих підприємств зросла до 88 600, у 1994 році – до 112 600. Якщо у 1991 році в державній власності перебувало 95,8 відсотка підприємств, то до 2003 року в приватній власності опинилося 77 відсотків підприємств. За десять років приватизації (1993 – 2003 рр.) російська скарбниця одержала від продажу 145 000 державних підприємств 9,7 млрд дол. США. На той момент у Росії залишалося близько 705 неприватизованих об'єктів державної власності.

У листопаді 2010 року Уряд Російської Федерації затвердив Прогнозний план (програму) приватизації федерального майна й основні напрями приватизації федерального майна на 2011 – 2013 рр. У 2012 році доходи бюджету від приватизації становили близько 5,5 млрд дол. США, продано 273 пакети акцій акціонерних товариств, включених у програму приватизації. Відповідно до програми доходи від приватизації найбільших активів у 2013 році мали становити 8,5 млрд дол. США. Однак, за даними федерального казначейства, на 1 серпня 2013 р. від приватизації одержано близько 513 млн дол. США, що становить усього 4 відсотки від запланованої суми.

Як свідчать дані соціологічних опитувань, переважна частина населення Росії негативно ставиться до результатів приватизації. Так, близько 80 відсотків респондентів виступають за повний або частковий перегляд результатів приватизації, близько 90 відсотків респондентів дотримуються думки, що приватизація проводилася несправедливо.

Експерти вважають, що зараз приватизацію в Російській Федерації стримують не тільки погана ринкова кон'юнктура, але й лобізм відомств і компаній.

Приватизація в Республіці Білорусь розпочалася пізніше, ніж в інших державах, – восени 1993 року; її метою було зменшення частки

державного сектору у валовому внутрішньому продукті країни (до 30 відсотків і нижче).

Процес приватизації в державі регламентує Декрет Президента Республіки Білорусь від 20 березня 1998 р. № 3 «Про роздержавлення та приватизацію державної власності в Республіці Білорусь». Наразі питаннями приватизації в країні опікується Державний комітет з майна Республіки Білорусь.

У 1991 – 1994 рр. приватизовано 251 підприємство, у тому числі 51 – республіканської власності. Протягом наступних п'яти років нормативне регулювання й активна політика держави у сфері реформування власності забезпечили приватизацію 876 підприємств, з яких 324 (37 відсотків) – республіканської власності.

У 2000 – 2008 рр. у зв'язку з уповільненням темпів роздержавлення й приватизації в Республіці Білорусь реформовано всього 10 відсотків підприємств, водночас за аналогічний період у Російській Федерації – 55 відсотків, Литві – 57, Латвії – 46. Сума надходжень від приватизації за 2008 – 2012 рр. становить лише близько 4 млрд дол. США.

Як свідчать статистичні дані, з 1991 до 2012 року в Білорусі реформовано 4 864 підприємства. Відповідно до оцінки Європейського банку реконструкції й розвитку в 2011 році частка продукції, виробленої підприємствами, що належать державі, становила 70 відсотків валового внутрішнього продукту.

У 2011 році в Білорусії прийнято нову програму приватизації на 2011 – 2013 рр. для 244 державних підприємств. Відповідно до цієї програми уряд планував продати 180 малих і середніх підприємств у 2011 році, але тільки 39 підприємств із нового списку продано за майже 43 млн дол. США.

Хоча й повільно, але процес роздержавлення в Республіці Білорусь триває, тому що шлях до повноцінної ринкової економіки без нього неможливий.

Приватизація в Республіці Казахстан розпочалася з прийняттям низки нормативно-правових актів, які заклали підвалини процесу роздержавлення, серед яких насамперед

потрібно відзначити Національну програму роздержавлення й приватизації. Приватизацію державного майна в Казахстані здійснює Державний комітет Республіки Казахстан з державного майна.

Приватизація в країні здійснювалася поетапно. Перший етап охопив 1991 – 1992 рр. На цьому етапі потрібно було створити умови для переходу від централізованої планової до ринкової економіки. Передбачалися оплатна й безоплатна приватизація. У цей час більш як 2 500 великих і близько 4 000 малих підприємств перейшли до недержавного сектору економіки.

На другому етапі (1993 – 1995 рр.) приватизовано 11 625 малих підприємств і 3 500 середніх та великих підприємств. На цьому етапі передбачалися проведення приватизації великих і унікальних об'єктів (за індивідуальними проектами), масової приватизації середніх підприємств і малої приватизації (за допомогою аукціонів, конкурсів).

До кінця третього етапу приватизації (1996 – 1998 рр.) у Республіці Казахстан уже налічувалося 88 817 приватних підприємств, у тому числі 81 709 малих, 5 344 середніх і 1 814 великих. У 1997 р. від приватизації 608 промислових підприємств одержано близько 340 млн дол. США. На цьому етапі приватизація здійснювалася виключно за кошти.

Четвертий, заключний етап приватизації (1999 – 2000 рр.) характеризується здійсненням передання права володіння й користування державними пакетами акцій до галузевих міністерств і відомств.

Також проведено поділ державного майна на республіканське й комунальне, що дало змогу суттєво збільшити доходи місцевих бюджетів.

У результаті приватизації структура власності Казахстану зазнала істотних змін. Частка державної власності у всіх сферах становила 18,7 відсотка, а частка приватного сектору – 79,3 відсотка, що дало змогу вивести економіку країни на новий рівень.

У 2002 році в Республіканський бюджет Казахстану від приватизації державної власності надійшло більш як 115 млн дол. США, що стано-

вить 70,6 відсотка від запланованого показника.

Доходи від приватизації в 1993 – 2005 рр. становлять приблизно 2 млрд дол. США, у тому числі 437 млн дол. США перераховано в Національний Фонд Республіки Казахстан.

Протягом 2012 року в економіку Казахстану залучено більш як 20 млрд дол. США прямих іноземних інвестицій.

Після проголошення незалежності держави й прийняття Закону Республіки Узбекистан від 31 жовтня 1990 р. № 152-ХІІ «Про власність» розвиток приватної власності в країні став пріоритетним напрямом внутрішньої політики.

Одним із головних завдань приватизації в Узбекистані визначено створення багатокладної економіки й стимулюючого конкурентного середовища. На відміну від Казахстану та Росії, в Узбекистані відмовилися від безоплатної приватизації: натомість обрано курс на перетворення державного підприємства шляхом продажу новому власникові.

Відмінною рисою приватизації в Узбекистані є те, що значна частина коштів від роздержавлення йшла на післяприватизаційну підтримку й розвиток підприємництва. Тільки в 1995 році із централізованого позабюджетного фонду на післяприватизаційну підтримку й розвиток підприємництва спрямовано близько 1 млн дол. США.

На початку 2007 року частка недержавного сектору в промисловості країни становила більш як 80 відсотків, а в сільському господарстві й торгівлі – майже 100 відсотків. На частку приватного сектору припадало більш як 75 відсотків валового внутрішнього продукту Республіки Узбекистан.

Як свідчать статистичні показники, станом на 1 квітня 2011 р. реалізовано 17 об'єктів, щодо яких з боку інвесторів узято інвестиційних зобов'язань на суму 83,7 млн дол. США. За підсумками 2013 року

надходження коштів від приватизації становить близько 19,5 млн дол. США.

Уперше принципи майбутньої концепції приватизації в Республіці Вірменія були визначені в Основах приватизації в Республіці Вірменія, затверджених Урядом і схвалених Верховною Радою в лютому 1991 року.

До 1997 року сума надходжень у бюджет держави від приватизації становила лише близько 1 млрд дол. США (переважно за рахунок ваучерів, номінальна вартість яких у 3 – 4 рази поступалася ринковій). Однак у наступні роки приватизації в приватну власність передано близько 4 590 об'єктів, у результаті чого держава одержала загалом більш як 400 млн дол. США. Сума коштів, одержаних від приватизації державного майна, на 1 січня 2003 р. становить близько 235 млн дол. США.

За 9 міс. 2013 року сукупний обсяг іноземних інвестицій у реальний сектор економіки Вірменії становить 395,6 млн дол. США, скоротившись порівняно з таким самим періодом 2012 року на 31,7 відсотка.

Проаналізувавши особливості й економічні результати приватизаційних процесів у деяких країнах колишнього СРСР, можна стверджувати, що приватизація як елемент трансформації системи виробничих відносин сприяла виникненню приватної власності, створила ринкову інфраструктуру та умови для первісного нагромадження капіталу. Таким чином, цілі приватизації досягнуто.

Приватизацію як складний, тривалий і динамічний процес потрібно піддавати систематичному аналізу. Потрібні також ґрунтовні наукові дослідження ситуації, що склалася, чинників, які стримують або стимулюють процес, та постійний моніторинг фахівцями з наданням теоретичних та практичних рекомендацій з коригування приватизаційних процесів у кожній конкретній країні.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Приватизация в России и других странах СНГ: Сб. обзоров / РАН. ИНИОН. Центр науч.-информ. исслед. глоб. и регион. пробл.: Отв. ред. В. А. Виноградов. – М., 2003.*
2. *Козаржевский П., Ракова Е. Приватизация и реструктуризация предприятий в странах СНГ // Исследования и анализ. – № 305. – Варшава, 2005.*

Олег ЯКОВЛЄВ

начальник відділу з питань обліку та розпорядження державним майном господарських товариств РВ ФДМУ по Донецькій області

На сучасному етапі соціально-економічних перетворень в Україні актуальними є питання, які стосуються житлової сфери та її реформування. У країнах з ринковою економікою частка житлового фонду становить від 20 до 45 відсотків усього національного багатства. В Україні така частка сягає 20 відсотків, тому ефективне управління житловим фондом, що включає заходи щодо його розвитку, підтримки та модернізації, має ключове значення як для його збереження, так і для безперебійного функціонування.

Питання управління житловим фондом уже не вперше порушується на сторінках «Державного інформаційного бюлетеня про приватизацію», тому мета автора – насамперед висвітлити деякі аспекти роботи Регіонального відділення ФДМУ по Донецькій області (далі – регіональне відділення) стосовно управління державним житловим фондом, який не увійшов до статутних капіталів господарських товариств під час приватизації, але перебуває на їх балансі (державним позастатутним майном).

Житловий фонд – це інженерний комплекс, який має у своєму складі жилі будинки та приміщення в інших будівлях; теплоенергетичне обладнання; автоматичні засоби управління та експлуатації; розгалужену мережу комунікацій; протипожежне, ліфтове, сантехнічне та інше устаткування.

© О. А. Яковлев, 2014
Стаття надійшла до редакції 04.04.2014

- *Згідно зі статтею 47 Конституції України кожен громадянин має право на житло.*
- *Держава створює умови, за яких громадяни мають змогу побудувати житло, придбати його у власність або взяти в оренду. Конституційне право на житло вважається забезпеченим лише тоді, коли громадянин України має житло, яке відповідає установленим нормам і є придатним для проживання.*
- *За відсутності жилої площі та у разі потреби в соціальному захисті громадянин визнається таким, що потребує поліпшення житлових умов і згідно з чинним законодавством може претендувати на одержання відповідного житла, яке надається за правом наймання державою чи органами місцевого самоврядування безоплатно, або на забезпечення себе і своєї сім'ї житлом за власний рахунок за прийнятну плату.*

ОКРЕМІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМ ЖИТЛОВИМ ФОНДОМ

Згідно зі статтею 4 чинного Житлового кодексу Української СРСР (далі – Кодекс) розрізняють такі види житлового фонду: державний, громадський, кооперативний або індивідуальний. Державний житловий фонд – сукупність жилих будинків та інших жилих приміщень, що перебувають у власності місцевих рад народних депутатів, державних підприємств, установ, організацій і призначаються для проживання людини та громадянина.

На обліку в регіональному відділенні перебувають 17 544 структурні компоненти державного майна, з яких 13 083 віднесені до об'єктів державного житлового фонду та його інфраструктури. За час здійснення функцій з управління державним майном регіональним відділенням реалізовано рішень стосовно 11 751 структурного компонента. У загаль-

ній структурі державного позастатутного майна, яке вилучалося під час приватизації зі статутного капіталу господарських товариств, близько 75 відсотків становлять об'єкти державного житлового фонду та його інфраструктури.

Наразі одним із найбільш важливих для регіонального відділення є питання поточного стану державного позастатутного майна. У Донецькій області значна частина об'єктів ще не передана в комунальну власність і перебуває у вкрай незадовільному стані, має знос до 80 відсотків (здебільшого значно зношені об'єкти житлового фонду, багато ветхого та аварійного житла; котельне господарство переважно не газифіковано, має морально та фізично застаріле обладнання; мережі тепло- і водопостачання потребують заміни). Цілеспрямовано кошти з державного бюджету

на ремонт та утримання об'єктів житлового фонду не виділялися.

Відповідно до пункту 4 спільного наказу Фонду державного майна України (ФДМУ) та Мінекономіки від 19.05.1999 № 908/68 «Про управління державним майном, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, але перебуває на їх балансі» господарські товариства, на балансі яких перебуває державне позастатутне майно, несуть відповідальність за збереження такого майна відповідно до Цивільного кодексу України, тобто господарські товариства мають нести фінансові витрати щодо збереження та утримання в належному стані державного житлового фонду, при цьому не маючи ніяких преференцій з боку держави. В умовах ринкової економіки, коли кожен підприємець прагне мінімізувати витрати, фактично він зобов'язаний витратити власні кошти на збереження державного майна. Через наслідки світової кризи 2008 року в Україні наразі відсутнє будь-яке фінансування з боку держави витрат на утримання державного житлового фонду, що перебуває на балансі господарських товариств як позастатутне майно, не існує «податкових канікул» або інших пільг стосовно пом'якшення фінансового навантаження на платіжний календар господарського товариства, котрі стимулювали би підприємців до більш добросовісного ставлення до покладених на них зобов'язань щодо збереження державного житлового фонду. Жоден власник не витратить власні кошти, натомість нічого не отримуючи, – і це нормальний економічний підхід, з ним треба рахуватися.

Відповідно до статті 5 Кодексу державний житловий фонд перебуває у віданні місцевих Рад народних депутатів та у віданні міністерств, державних комітетів та відомств. Статтями 14, 15, 16 Кодексу унормовано, що використання і забезпечення схоронності житлового фонду належить до компетенції виконавчих комітетів обласних, районних, міських, районних у містах, сільських та селищних рад; контроль за використанням і схоронністю житлового фонду здійснюється самими місцевими радами (стаття 30 Кодексу).

Пунктом 1.3 Положення про управління державним майном,

яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, але перебуває на їх балансі, затвердженого зазначеним вище спільним наказом ФДМУ та Мінекономіки, визначено, що управління державним позастатутним майном полягає у виборі та забезпеченні уповноваженим органом способу та умов подальшого його використання у межах чинного законодавства з врахуванням принципів забезпечення ефективності використання, збереження державного майна тощо. Пріоритетним способом управління державним майном є його приватизація. При цьому потрібно зауважити, що дія законів України «Про приватизацію державного майна», «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)», «Про Державну програму приватизації» на об'єкти державного житлового фонду не поширюється.

Основним нормативно-правовим актом, що регулює надання послуги у сфері приватизації житла, є Закон України від 19.07.1992 № 2483-XII «Про приватизацію державного житлового фонду». Відповідно до пунктів 1, 3 статті 8 цього закону приватизація державного житлового фонду здійснюється уповноваженими на це органами, створеними місцевою державною адміністрацією, та органами місцевого самоврядування з подальшим переданням квартир у власність громадян на підставі рішень відповідних органів. Регіональне відділення у разі прийняття управлінських рішень щодо зазначеного майна може здійснювати тільки передання його в комунальну власність у порядку, передбаченому Законом України від 03.03.1998 № 147/98-ВР «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності».

З метою прискорення передання об'єктів державного житлового фонду (в тому числі гуртожитків), інженерної інфраструктури, соціально-культурного призначення, які перебувають на балансі господарських товариств як державне позастатутне майно, в комунальну власність територіальних громад міст, селищ, сіл, у містах та районах Донецької області наказом голови обласної державної адміністрації від 07.11.2008 № 552 утворено обласну робочу групу. Зазначеним наказом міським головам та головам районних дер-

жавних адміністрацій рекомендовано утворити місцеві робочі групи для прискорення приймання об'єктів державної власності в комунальну власність територіальних громад населених пунктів та вжити заходів щодо обстеження об'єктів державної власності зі складанням актів про їх технічний стан та визначення обсягу витрат, що пов'язані з переданням об'єктів у комунальну власність. За результатами роботи цих груп визначено, що 70 відсотків об'єктів державного житлового фонду, що перебувають на балансі господарських товариств, є в аварійному стані або повністю зруйновані. Передання таких об'єктів у комунальну власність робочі групи вважають недоцільним. За цих обставин об'єкти в аварійному стані доречно списувати з балансу самих підприємств без передання їх в комунальну власність. Механізм списання об'єктів державної власності визначає Порядок списання об'єктів державної власності, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 08.11.2007 № 1314, але його дія не поширюється на об'єкти житлового фонду, тому питання, пов'язані зі списанням житла, не придатного для проживання (аварійного, частково зруйнованого), потрібно вирішувати відповідно до норм Кодексу.

Відповідно до частини другої статті 7 Кодексу не придатні для проживання жилі будинки за рішенням виконавчого комітету обласної, міської (міста республіканського підпорядкування) Ради народних депутатів можуть бути знесені. Крім того, згідно з положеннями статей 7 та 8 Кодексу за рішенням виконавчого комітету обласної, міської (міста республіканського підпорядкування) Ради народних депутатів передбачена можливість переведення жилих будинків і жилих приміщень у нежилі, відносно яких можуть бути реалізовані визначені відповідно до законодавства дії (приватизація, оренда тощо).

Положення про порядок обстеження стану жилих будинків з метою встановлення їх відповідності санітарним та технічним вимогам та визнання жилих будинків і жилих приміщень непридатними для проживання затверджено Постановою Ради Міністрів Української РСР від 26.04.1984 № 189. Під час обстеження

стану жилих будинків перевіряють: двір будинку та елементи його благоустрою; фундаменти, підвали; стіни та елементи фасадів (балкони, еркери, карнизи тощо); стикові з'єднання у великопанельних жилих будинках; дах будинку та обладнання на ньому (димові та вентиляційні канали та інше); ліфти та їх обладнання; поверхи жилого будинку, включаючи їх конструкції; інженерне обладнання.

Обстеження стану жилих будинків проводиться інженерно-технічними працівниками житлово-експлуатаційних організацій за участю представників громадськості. У разі потреби до обстеження стану жилих будинків залучають фахівців проектних і науково-дослідних організацій та органів і закладів санітарно-епідеміологічної служби.

Якщо експлуатація будинків відомчого або громадського житлового фонду здійснюється безпосередньо відповідними підприємством, установою, організацією, то обстеження цих будинків за клопотанням такої організації здійснюється житлово-експлуатаційною організацією, визначеною виконавчим органом місцевої ради.

Якщо жилий будинок визнано виконавчим комітетом районної, міської, районної в місті Ради народних депутатів таким, що не відповідає санітарним і технічним вимогам та не придатний для проживання, виконком місцевої ради вносить до виконавчого комітету обласної, міської (міста республіканського підпорядкування) Ради народних депутатів пропозицію про використання цього будинку (приміщення) в інших цілях або про знесення будинку.

Визнання будинку не придатним для проживання потребує дотримання певної процедури. Якщо під час планових або позапланових обстежень будинку виявиться така невідповідність санітарним і технічним вимогам, яку можна й доцільно ліквідувати шляхом проведення капітального ремонту, житлово-експлуатаційна організація, у віданні якої перебуває об'єкт житлового фонду, має позитивно вирішити питання про проведення ремонту.

У разі неможливості й недоцільності проведення капітального ремонту житлово-експлуатаційна організація вносить до уповноваженого органу пропозицію про визнання

жилого будинку таким, що не відповідає санітарним і технічним вимогам і є не придатним для проживання. При цьому подаються такі документи: акт обстеження стану жилого будинку з відповідним висновком; технічний паспорт жилого будинку з даними про його фізичну зношеність; висновок проектної або науково-дослідної організації (у разі потреби) щодо технічного стану жилого будинку та про неможливість або недоцільність проведення капітального ремонту будинку; висновок органу або закладу санітарно-епідеміологічної служби щодо відповідності жилого будинку санітарним нормам.

Відповідно до Правил оцінки фізичного зносу жилих будинків, затверджених Держжитлокомунгоспом від 02.07.1993 № 52, будинок визнавався не придатним для проживання, коли його фізичний знос сягає 81 відсотка, тобто такий будинок вважається практично зношеним. Пропозиція щодо використання будинку в інших цілях або його знесення вноситься виконавчим органом до вищого виконавчого органу.

Ураховуючи наведене, необхідно зазначити, що статтею 19 Конституції України унормовано таке: органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Отже, регіональне відділення не має повноважень на те, щоб безпосередньо впливати на процес списання об'єктів державного житлового фонду.

Водночас регіональне відділення з метою захисту майнових інтересів держави неодноразово зверталось до місцевих рад з пропозицією прийняти об'єкти державного житлового фонду та інженерної інфраструктури в комунальну власність територіальних громад міст, сіл, селищ відповідно до законодавства. Однак істотних дій з боку органів місцевого самоврядування щодо вирішення питання не відбувається, натомість органи місцевого самоврядування використовують прогалини в законодавстві з метою відмови приймати об'єкти державного житлового фонду в комунальну власність територіальних громад, тим самим позбавляючи громадян України

можливості реалізувати своє конституційне право на житло.

Потрібно зауважити, що Законом України від 14.05.1992 № 2343-XII «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (зі змінами) унормовано, що під час провадження справи про банкрутство об'єкти житлового фонду, в тому числі гуртожитки, дитячі дошкільні заклади та об'єкти комунальної інфраструктури, що належать юридичній особі – банкруту, передаються в порядку, встановленому законодавством, у комунальну власність територіальних громад без додаткових умов і фінансуються в установленому порядку, однак і цю вимогу місцеві ради не виконують.

На обліку в регіональному відділенні перебувають 284 господарських товариства, на балансі яких є державне позастатутне майно. Понад 70 відсотків об'єктів державного житлового фонду, який залишився в управлінні регіонального відділення, обліковуються за ліквідованими товариствами (зараз таких товариств 136, до того ж простежується тенденція до подальшого збільшення кількості ліквідаційних процедур та банкрутства господарських товариств). У майбутньому може скластися ситуація, за якої регіональне відділення як орган, уповноважений управляти державним майном, реалізовуватиме свої повноваження щодо управління лише майном ліквідованих господарських товариств. Регіональне відділення неодноразово зверталось до господарського суду з клопотанням не затверджувати звіти та ліквідаційні баланси підприємств – банкрутів, але практика ліквідації господарських товариств, на балансі яких обліковується державне майно, у тому числі й об'єкти державного житлового фонду, триває.

Отже, для більш ефективного управління регіональне відділення потребує насамперед більш тісної співпраці з органами місцевого самоврядування. Крім того, поставило питання законодавчого врегулювання відносин, що стосуються вирішення долі житлового фонду, наприклад, потрібна нова норма, за якою господарським товариствам будуть відшкодовуватися витрати щодо забезпечення збереження державного житлового фонду. ▲

ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСТЬ

Об'єкт державної власності групи А – ЄМК цеху напільного обладнання (разом із земельною ділянкою)

Місцезнаходження об'єкта: Веселівський р-н, смт Веселе,
вул. Робоча, 6.

Балансоутримувач об'єкта: ПАТ «Світлофор».

Відомості про об'єкт: цех напільного обладнання не увійшов до статутного капіталу ПАТ «Світлофор». До складу об'єкта входять будівлі та споруди кількістю 35 од.: панельна двоповерхова будівля цеху напільного обладнання з цегляними вбудованими будівлями площею 8 835,41 м²; цегляна будівля блоку очищення з підвалом та бетонні монолітні споруди пристрою очищення промислових стічних вод загальною площею 281,86 м²; одноповерхова цегляна будівля депо з прибудованими господарсько-побутовими приміщеннями та котельнею площею 709,10 м²; одноповерхова будівля компресорної станції (зі збірного залізобетону з колонами) з бетонними монолітними спорудами оборотного водопостачання компресорної площею 193,48 м²; каркасна будівля контори оборотного депо з цегляною будівлею пожежного поста площею 426,26 м²; каркасна будівля котельної (збірні фундаментні блоки, колони, стінові панелі) площею 992,73 м²; цегляна будівля складу мазуту з підземною частиною (два підземні поверхи, стіни та підлога бетонні) площею 121,91 м²; шляхи під'їзні залізничні; а також 78 інвентарних од. обладнання.

Профіль діяльності цеху напільного обладнання – збирання засобів сигналізації, централізації та зв'язку для залізничних підприємств. З 1998 року ПАТ «Світлофор» не використовує зазначений цех у своїй виробничій діяльності.

Місце розташування цеху напільного обладнання – окраїна населеного пункту.

Відомості про земельну ділянку: орієнтовна площа земельної ділянки під об'єктом становить 10,5 га.

Об'єкт пропонується до продажу на аукціоні разом із земельною ділянкою.

Додаткову інформацію про об'єкт та умови продажу можна отримати в РВ ФДМУ по Запорізькій області за адресою: 69001, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 50, кімн. 38, 40.

☎ (061) 226-07-75, 226-07-76.

ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСТЬ

Об'єкти державної власності групи А – теплоходи

Місцезнаходження об'єктів: м. Херсон, Карантинний острів, 1.

Балансоутримувач об'єктів: комунальна судноплавна компанія «Київ».

Відомості про об'єкти: окреме індивідуально визначене майно – теплоходи «Г. Татарченко», «Восход-21», «Восход-11», «Восход-12».

Об'єкти є ідентичними, технічні характеристики: довжина – 27,6 м, ширина – 6,4 м, висота – 4,0 м (від рівня води при ході на крилах), осадка – 2,1 м (1,1 м на крилах), пасажиромісткість – 71 особа.

Об'єкти не увійшли до статутного капіталу АСК «Укррічфлот» під час приватизації. Перебувають у не придатному для експлуатації стані – відсутні двигуни та гвинти, навісне та навігаційне обладнання.

Спосіб приватизації об'єктів – аукціон.

Умови продажу об'єктів: подальше використання об'єктів визначає покупець.

Додаткову інформацію про об'єкти та умови продажу можна отримати в РВ ФДМУ по Херсонській області за адресою: м. Херсон, просп. Ушакова, 47, кімн. 244.

☎ (0552) 22-44-44.

Відкритий об'єктив

Корпус Філософсько-богословського факультету

Академічний корпус

Університе

У 1980-х роках на вулиці Стрийській у Львові планували збудувати нове приміщення для закладів культури Прикарпатського військового округу. Однак з розпадом СРСР будівництво припинилося і об'єкт було законсервовано.

Одним з основних завдань приватизації об'єктів незавершеного будівництва (ОНБ) залишається зменшення кількості залишених довгобудів шляхом продажу їх власнику, спроможному завершити будівництво. Довго чекала свого господаря і недобудова поблизу парку на вулиці Стрийській. Нарешті у травні 1999 року був укладений договір купівлі-продажу ОНБ між Регіональним відділенням ФДМУ по Львівській області та Львівською Богословською академією, правонаступником якої є Український католицький університет Української греко-католицької церкви.

За умовами договору покупець зобов'язався завершити будівництво придбаного об'єкта до травня 2019 року. Завершення будівництва здійснюється без збереження функціонального призначення об'єкта – на місці ОНБ має постати сучасне університетське містечко.

Наріжний камінь цього університетського містечка закладено Папою Іваном-Павлом II під час візиту до України у червні 2001 року. Міжнародний тендер на проектування містечка з-поміж 15 претендентів із різних країн виграли фахівці компанії *Kallman McKinnell & Wood*, які будували приміщення Гарвардського, Принстонського, Сінгапурського та інших університетів та культурних установ. Адаптацією проекту займалися українські фахівці. Потрібно зазначити, що будівлі університетського містечка згідно з чинним законодавством України належать до об'єктів масового відвідування. Нормативно-правовими актами України в галузі будівництва ставляться жорсткі вимоги щодо безпечності та надійності таких будівель. Архітекторам вдалося створити оригінальну концепцію майбутніх будівель, яка органічно поєдналася з конфігурацією алей і насаджень Стрийського парку, а висота споруд та щільність забудови не суперечать параметрам забудови історичного центру Львова.

Тське містечко у Львові – традиційне й авангардне

Будівництво розпочалося у 2010 році. У серпні 2012 року завершено будівництво колегіуму. Передбачається, що після завершення першої черги будівництва, що триватиме до 2015 року, крім будівлі колегіуму, постануть ще три: багатофункціональний академічний корпус, головний університетський храм разом із пасторальним центром та сучасний бібліотечно-інформаційний комплекс. І все це – місце для навчання молоді, а також робочі місця для львів'ян.

Загальна площа будівлі колегіуму становить 7 500 м². У будівлі колегіуму мешкає близько 200 студентів, а також викладачі та працівники

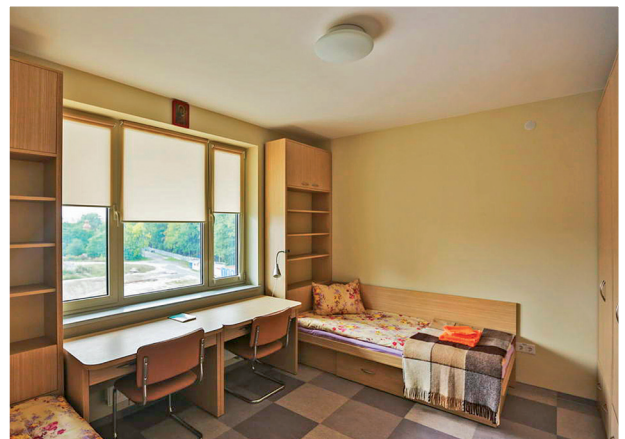
закладу з родинами, особи духовного звання. У будівлі передбачено також житло для людей з обмеженими фізичними можливостями. Загалом тут налічується близько 100 жилих кімнат, є приміщення для гуртків та майстерень, для занять хору, бібліотека, кінозал, спортзал, їдальня, побутові кімнати тощо.

Університетське містечко, що постало на місці напівзруйнованої недобудови, продовжує давню львівську містобудівну традицію, залишається осередком культури.

Підготувала **Ганна СЛЮСАР**
(фото з сайту <http://ucu.edu.ua>)

Колегіум

РЕЄСТР

юридичних осіб, які уклали (переуклали) в лютому – квітні 2014 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності

Код за ЄДРПОУ	Номер договору	Дата укладення (переукладення) договору	Повна назва юридичної особи	Фактичне місцезнаходження юридичної особи	Керівник
м. Київ					
36824649	33	04.02.14	Товарна біржа «Універсальна-нова»	04071, м. Київ, вул. Верхній Вал, 4а, оф. 217, тел. (044) 227-05-67	Цегельний Анатолій Дмитрович
34284967	44	12.04.14	Товарна біржа «Земельно-універсальна біржа»	04655, м. Київ, вул. Артема, 1-5, оф. 509, тел. (044) 272-34-99	Слизький Сергій Володимирович
23243248	79	05.03.14	Товарна біржа «Київська агропромислова біржа»	01601, м. Київ, вул. Червоноармійська, 5, прим. 6б, тел.: (044) 230-95-49, 230-96-95, 234-15-76	Шимко Сергій Валентинович
32388652	110	01.04.14	Товарна біржа «ІННЕКС»	01015, м. Київ, вул. Московська, 43/11, тел.: (044) 459-31-45, 459-31-46	Лисечко Павло Анатолійович
34934987	120	09.04.14	ТОВ «Центр з реалізації проблемних активів»	03150, м. Київ, вул. Горького, 97, тел. (097) 401-81-92	Маковій Вадим Миколайович
Донецька область					
31501033	45	12.02.14	Донецька товарна біржа «Південний Схід»	83015, м. Донецьк, вул. Артема, 131а, тел. (062) 304-95-64	Малиновський Сергій Володимирович
32502652	129	17.04.14	Універсальна спеціалізована товарна біржа «Укрінкомбіржа»	85307, м. Красноармійськ, вул. Свердлова, 148, тел.: (0623) 51-30-02, 51-30-21, (06239) 9-21-78	Згуров Андрій Миколайович
Автономна Республіка Крим					
35593260	46	12.02.14	ТОВ «ВВ-Капітал»	95024, м. Сімферополь, вул. 1-ї Кінної Армії, 89, кв. 107, тел. (0652) 49-68-84	Забасєва Ірина Василівна
31059557	50	24.02.14	Регіональне агентство з питань банкрутства в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі	95013, м. Сімферополь, вул. Севастопольська, 76, тел.: (0652) 51-88-84, 51-88-53	Петров Микола Львович
Львівська область					
25545373	49	24.02.14	Товарна біржа «Українська інвестиційна»	79011, м. Львів, вул. Вітовського, 18, тел.: (032) 225-50-63, 225-50-89	Оленчин Ростислав Богданович
23970563	121	09.04.14	Західно-Українська регіональна агропромислова біржа	79018, м. Львів, вул. Залізнична, 16, оф. 27, тел.: (0322) 294-84-03, 294-84-02	Вуйцик Ігор Михайлович
Чернівецька область					
32137611	51	27.02.14	Мале приватне підприємство «Інтердизайн»	58013, м. Чернівці, вул. Комарова, 31, к. 28, тел. (0372) 51-68-18	Мацьоцька Галина Дмитрівна
Рівненська область					
25675153	124	15.04.14	Рівненська міжрегіональна універсальна товарно-майнова біржа «ПРАЙС»	33028, м. Рівне, вул. Гетьмана Мазепи, 4а/6а, тел.: (0362) 43-46-99, 43-34-05, 43-34-08, 46-04-72	Макарчук Володимир Володимирович

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік»

(Витяг)

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік»* (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 9, ст. 93; із змінами, внесеними законами України від 24 лютого 2014 року № 776-VII та від 17 березня 2014 року № 1128-VII) такі зміни:

1) викласти статтю 1 у такій редакції:

«**Стаття 1. Визначити на 2014 рік:**

доходи Державного бюджету України у сумі 372.931.772,1 тис. гривень, у тому числі доходи загального фонду Державного бюджету України – у сумі 314.957.840,7 тис. гривень та доходи спеціального фонду Державного бюджету України – у сумі 57.973.931,4 тис. гривень, згідно з додатком № 1 до цього Закону;

видатки Державного бюджету України у сумі 436.762.003,2 тис. гривень, у тому числі видатки загального фонду Державного бюджету України – у сумі 377.626.383,1 тис. гривень та видатки спеціального фонду Державного бюджету України – у сумі 59.135.620,1 тис. гривень;

повернення кредитів до Державного бюджету України у сумі 3.443.080,4 тис. гривень, у тому числі повернення кредитів до загального фонду Державного бюджету України – у сумі 1.410.091,2 тис. гривень та повернення кредитів до спеціального фонду Державного бюджету України – у сумі 2.032.989,2 тис. гривень;

надання кредитів з Державного бюджету України у сумі 8.177.124,7 тис. гривень, у тому числі надання кредитів із загального фонду Державного бюджету України – у сумі 1.307.241,5 тис. гривень та надання кредитів із спеціального фонду Державного бюджету України – у сумі 6.869.883,2 тис. гривень;

граничний обсяг дефіциту Державного бюджету України у сумі 68.564.275,4 тис. гривень, у тому числі граничний обсяг дефіциту загального фонду Державного бюджету України – у сумі 62.565.692,7 тис. гривень та граничний обсяг дефіциту спеціального фонду Державного бюджету України – у сумі 5.998.582,7 тис. гривень, згідно з додатком № 2 до цього Закону;

оборотний залишок бюджетних коштів у розмірі до двох відсотків видатків загального фонду

Державного бюджету України, визначених цією статтею»...

...8) пункт 4 статті 12 виключити...

...15) у **Прикінцевих положеннях:**

...пункт 7 викласти в такій редакції:

«7. Кабінету Міністрів України:

...затвердити у двотижневий термін Перелік об'єктів права державної власності, що підлягають приватизації у 2014 році, який забезпечить надходження до Державного бюджету України коштів від приватизації державного майна в розмірі, встановленому цим Законом;

подати у двотижневий термін Верховній Раді України проект закону щодо внесення змін до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» в частині скорочення переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації;

вжити у місячний термін вичерпних заходів щодо реалізації на аукціоні у встановленому законодавством порядку автомобілів, засобів наземного, водного та повітряного транспорту, сільськогосподарської техніки, обладнання та устаткування, державних резиденцій, державних дач, будинків відпочинку, оздоровчих закладів, земельних ділянок та іншого нерухомого майна, що перебувають на балансі органів державної влади та інших державних органів, утворених органами державної влади підприємств, установ та організацій, які використовують кошти державного бюджету, із зарахуванням коштів від продажу до загального фонду державного бюджету;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом»;

16) внести зміни до додатків № 1 – 11 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік» відповідно до додатків № 1 – 11 до цього Закону, виклавши додатки № 6, № 7, № 10 та № 11 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік» у новій редакції.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування**.

*Виконуючий обов'язки Президента
України, Голова Верховної
Ради України* О. ТУРЧИНОВ

м. Київ
27 березня 2014 року
№ 1165-VII

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2014 р., № 3, с. 15 – 16. – Прим. ред.

** Опубліковано в газеті «Голос України» від 2 квітня 2014 р. № 62. – Прим. ред.

ЗМІНИ
до додатка № 1 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік»
«Доходи Державного бюджету України на 2014 рік»

(тис. грн.)

Код	Найменування згідно з класифікацією доходів бюджету	Всього	Загальний фонд	Спеціальний фонд
20000000	Неподаткові надходження	68 873 338,1	35 556 734,4	33 316 603,7
21000000	Доходи від власності та підприємницької діяльності	28 140 940,0	26 806 844,6	1 334 095,4
21010000	Частина чистого прибутку (доходу) державних або комунальних унітарних підприємств та їх об'єднань, що вилучається до відповідного бюджету, та дивіденди (дохід), нараховані на акції (частки, паї) господарських товариств, у статутних капіталах яких є державна або комунальна власність	2 939 256,3	1 839 256,3	1 100 000,0
	...			
22000000	Адміністративні збори та платежі, доходи від некомерційної господарської діяльності	4 664 469,0	3 704 338,9	960 130,1
22010000	Плата за надання адміністративних послуг	1 576 571,5	1 576 571,5	
	...			
22080000	Надходження від орендної плати за користування цілісним майновим комплексом та іншим державним майном	794 164,6	794 164,6	
	...			
33000000	Кошти від продажу землі і нематеріальних активів	547 046,5	287 094,0	259 952,5
33010000	Кошти від продажу землі	27 141,5	27 141,5	

ЗМІНИ
до додатка № 2 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік»
«Фінансування Державного бюджету України на 2014 рік»

(тис. грн.)

Код	Найменування згідно з класифікацією фінансування бюджету	Всього	Загальний фонд	Спеціальний фонд
	Загальне фінансування	68 564 275,4	62 565 692,7	5 998 582,7
	...			
500000	Надходження від приватизації державного майна	17 000 000,0	17 000 000,0	
501000	Надходження від приватизації державного майна (крім об'єктів, для яких передбачено окремий розподіл коштів відповідно до Державної програми приватизації на 2000 – 2002 роки) та інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації та кредитування підприємств	17 000 000,0	17 000 000,0	

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про інформацію» та Закону України «Про доступ до публічної інформації» (Витяг)

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

...19. У Законі України «Про приватизацію державного майна» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 17, ст. 122 із наступними змінами):

1) статтю 7 після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«4. Державні органи приватизації оприлюднюють та надають інформацію за запитами відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації».

У зв'язку з цим частини четверту – дев'яту вважати відповідно частинами п'ятою – десятою;

2) у статті 19:

у частині другій:

абзац шостий доповнити словами «а також на офіційному веб-сайті Фонду державного майна України»;

абзац сьомий після слів «в офіційних друкованих виданнях державних органів приватизації» доповнити словами «а також на офіційному веб-сайті Фонду державного майна України»;

абзаци перший та другий частини шостої доповнити словами «та на офіційному веб-сайті Фонду державного майна України»...

...21. В абзаці восьмому статті 1 Закону України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 49, ст. 299; 1998 р., № 45, ст. 271) слова «Законом України «Про інформацію» замінити словами «законами України «Про інформацію» та «Про доступ до публічної інформації»...

...28. У Законі України «Про природні монополії» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 30, ст. 238; 2010 р., № 37, ст. 496; 2011 р., № 34, ст. 343; 2012 р., № 7, ст. 53, № 29, ст. 345; 2013 р., № 18, ст. 162, № 19 – 20, ст. 186):

1) частину першу статті 10 доповнити абзацом одинадцятим такого змісту:

«оприлюднювати і надавати інформацію за запитами відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації»;

НКЦПФР повідомляє

Перелік навчальних закладів України, з якими Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку уклала договори про співробітництво щодо підготовки фахівців з питань фондового ринку, фінансового моніторингу та головних бухгалтерів професійних учасників ринку цінних паперів:

- ✓ Український інститут розвитку фондового ринку Київського національного економічного університету;
- ✓ АДС «Український міжнародний культурний центр»;
- ✓ Одеський державний економічний університет;
- ✓ Харківський центр науково-технічної та економічної інформації;
- ✓ Навчально-методичний центр Держфінмоніторингу України;
- ✓ Київський національний економічний університет;
- ✓ Київський національний торговельно-економічний університет;
- ✓ Національна юридична академія України імені Ярослава Мудрого;
- ✓ Донецький державний університет управління;
- ✓ Дніпропетровський університет імені Альфреда Нобеля.

За матеріалами <http://nssmc.gov.ua>

2) абзац десятий статті 13 доповнити словами «оприлюднюють і надають інформацію за запитом відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації»;

3) абзац четвертий частини першої статті 15 доповнити реченням такого змісту: «Проекти рішень комісій, які є нормативно-правовими актами, оприлюднюються в порядку, передбаченому Законом України «Про доступ до публічної інформації»;

4) частину шосту статті 15¹ викласти в такій редакції:

«6. Комісії інформують громадськість про результати своєї роботи, оприлюднюють і надають інформацію за запитом відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації».

29. У Законі України «Про охорону культурної спадщини» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 39, ст. 333; 2005 р., № 5, ст. 114; 2014 р., № 5, ст. 62):

1) у статті 16:

частину першу доповнити абзацом третім такого змісту:

«надання інформації, що міститься в Реєстрі, у відповідь на запит на інформацію»;

частину другу доповнити словами «та на своєму офіційному веб-сайті»;

2) частину другу статті 31 викласти в такій редакції:

«2. Інформація, що стосується об'єктів культурної спадщини таких територій чи водних об'єктів, може бути віднесена до інформації з обмеженим доступом відповідно до закону»...

...36. У частині другій статті 15 Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 275) слова «інформацію, яка є власністю держави» замінити словами «державні інформаційні ресурси»...

...44. У статті 12 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 46, ст. 456; 2012 р., № 40, ст. 480; 2014 р., № 4, ст. 61; із змінами, внесеними Законом України від 4 липня 2013 року № 406-VII):

частину четверту виключити;

частину п'яту доповнити реченням такого змісту: «Доступ до даних Реєстру здійснюється відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації»...

...49. У Законі України «Про захист персональних даних» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 34, ст. 481; 2013 р., № 51, ст. 715):

1) статтю 5 викласти в такій редакції:

«Стаття 5. Об'єкти захисту

1. Об'єктами захисту є персональні дані.

2. Персональні дані можуть бути віднесені до конфіденційної інформації про особу законом або відповідною особою. Не є конфіденційною інформацією персональні дані, що стосуються здійснення особою, яка займає посаду, пов'язану з виконанням функцій держави або органів місцевого самоврядування, посадових або службових повноважень.

3. Персональні дані, зазначені у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, оформленій за формою і в порядку, встановленими Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції», не належать до інформації з обмеженим доступом, крім відомостей, визначених Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції».

Не належить до інформації з обмеженим доступом інформація про отримання у будь-якій формі фізичною особою бюджетних коштів, державного чи комунального майна, крім випадків, передбачених статтею 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Законом може бути заборонено віднесення інших відомостей, що є персональними даними, до інформації з обмеженим доступом»;

2) частину шосту статті 6 після слів «даних про фізичну особу» доповнити словами «які є конфіденційною інформацією»;

3) друге речення частини третьої статті 10 доповнити словами «крім випадків, передбачених законом»;

4) частину першу статті 16 доповнити реченням другим такого змісту: «Порядок доступу третіх осіб до персональних даних, які знаходяться у володінні розпорядника публічної інформації, визначається Законом України «Про доступ до публічної інформації»...

...54. У Законі України «Про засади запобігання і протидії корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 40, ст. 404; 2014 р., № 11, ст. 132):

1) частину другу статті 12 викласти в такій редакції:

«2. Відомості, зазначені у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік Президента України, Голови Верховної Ради України, народних депутатів України, Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України, Голови та суддів Конституційного Суду України, Голови та суддів Верховного Суду України, голів та суддів вищих

спеціалізованих судів України, Генерального прокурора України та його заступників, Голови Національного банку України, Голови Рахункової палати, Голови та членів Вищої ради юстиції, членів Центральної виборчої комісії, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Голови та членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, перших заступників та заступників міністрів, заступників міністрів – керівників апаратів, керівників інших державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим та їх заступників, членів колегіальних державних органів (комісій, рад), сільського, селищного, міського голови, голови районної у місті (у разі її утворення), районної, обласної ради та їх заступників, керівників виконавчих органів сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад та їх заступників, секретаря сільської, селищної, міської ради, підлягають оприлюдненню протягом 30 днів з дня їх подання на офіційному веб-сайті відповідного державного органу чи органу місцевого самоврядування на строк не менше одного року. У разі відсутності офіційного веб-сайту такі відомості оприлюднюються шляхом опублікування в офіційних друкованих виданнях відповідних державних органів та органів місцевого самоврядування протягом 30 днів з дня подання декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру. Оприлюдненню підлягають усі відомості, зазначені в декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, крім відомостей, що віднесені цим Законом до інформації з обмеженим доступом.

Відомості щодо реєстраційного номера облікової картки платника податків або серії та номера паспорта громадянина України, а також щодо місця проживання та реєстрації декларанта, місцезнаходження об'єктів, які наводяться в декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, є інформацією з обмеженим доступом та оприлюдненню не підлягають»;

2) у частині другій статті 16:

пункт 1 доповнити словами «або державними органами, органами місцевого самоврядування»;

у пункті 2 слова «розміри, види оплати праці осіб, зазначених» замінити словами «розміри, види оплати праці та будь-яких інших виплат з бюджету особам, зазначеним»;

3) у частині третій статті 18 слова «але не пізніше дня, наступного за днем їх внесен-

ня належним суб'єктом до відповідного органу державної влади чи органу місцевого самоврядування» замінити словами і цифрами «але не пізніше ніж за 20 робочих днів до дня їх розгляду з метою прийняття»;

4) частину четверту статті 21 доповнити абзацом восьмим такого змісту:

«Зазначені відомості не належать до конфіденційної інформації про особу та не можуть бути обмежені в доступі»...

...56. У Законі України «Про Кабінет Міністрів України»:

1) у частині четвертій статті 3:

третє речення викласти в такій редакції: «Акти Кабінету Міністрів України підлягають обов'язковому оприлюдненню відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації»;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«Проекти нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України оприлюднюються в порядку, передбаченому Законом України «Про доступ до публічної інформації», крім випадків виникнення надзвичайних ситуацій та інших невідкладних випадків, передбачених законом, коли такі проекти актів оприлюднюються негайно після їх підготовки»;

2) частину другу статті 47 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Секретаріат Кабінету Міністрів України забезпечує відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації» розгляд та надання відповідей на запити, що надходять до Кабінету Міністрів України».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування*.

2. Гриф «Для службового користування» чи інші грифи, що передбачають обмеження доступу до документа або інформації в ньому, які були надані до набрання чинності Законом України «Про доступ до публічної інформації», крім грифів секретності, втрачають чинність, а відповідні документи підлягають розкриттю та наданню на запит, через один рік після набрання чинності цим Законом, якщо зазначені грифи не були переглянуті та підтверджені відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації».

3. Кабінету Міністрів України:

1) протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів відповідно до цього Закону;

* Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 18 квітня 2014 р. № 77. – Прим. ред.

забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

2) протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом затвердити порядок обліку, зберігання і використання документів та інших матеріальних носіїв інформації, які міс-

тять службову інформацію, зібрану в процесі оперативно-розшукової, контррозвідувальної діяльності, у сфері оборони країни.

Виконуючий обов'язки Президента України, Голова Верховної Ради України О. ТУРЧИНОВ

м. Київ
27 березня 2014 року
№ 1170-VII

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про внесення зміни до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 29 січня 2014 р. № 33

від 1 квітня 2014 р. № 109
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Внести зміну до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 29 січня 2014 р. № 33 «Про затвердження базового нормативу відрахування частки прибутку, що спрямовується на виплату ди-

видендів за результатами фінансово-господарської діяльності у 2013 році господарських товариств, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави»* (Офіційний вісник України, 2014 р., № 13, ст. 397), замінивши цифри «30» цифрами «50».

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2014, № 4, с. 16. – Прим. ред.

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

Запитуйте –
відповідаємо

Чи має право на податкову соціальну пільгу громадянин, який одночасно з пенсією отримує заробітну плату?

За інформацією Міністерства доходів і зборів України, громадянин, який одночасно з доходами у вигляді пенсії з Пенсійного фонду України отримує доходи у вигляді заробітної плати, має право на зменшення суми загального місячного оподаткованого доходу, отриманого від одного роботодавця у вигляді заробітної плати, на суму податкової соціальної пільги за умови дотримання вимог пункту 169.1 статті 169 Податкового кодексу України. При цьому заробітна плата платника податку, нарахована протягом звітного податкового місяця, не повинна перевищувати граничний розмір доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу. У 2014 році розмір заробітної плати, що дає право на податкову соціальну пільгу, становить 1 710 грн.

Податкова соціальна пільга застосовується до нарахованого платнику податку місячного доходу у вигляді заробітної плати тільки за одним місцем його нарахування (виплати).

Податкова соціальна пільга не може бути застосована до:

- ⇒ доходів платника податку, інших ніж заробітна плата;
- ⇒ заробітної плати, яку платник податку протягом звітного податкового місяця отримує одночасно з доходами у вигляді стипендії, грошового чи майнового (речового) забезпечення учнів, студентів, аспірантів, ординаторів, ад'юнктів, військовослужбовців, що виплачуються з бюджету;
- ⇒ доходу самозайнятої особи від провадження підприємницької діяльності, а також іншої незалежної професійної діяльності.

За матеріалами газети «Урядовий кур'єр»

ЗАРЕЄСТРОВАНО
в Міністерстві юстиції України
7 травня 2012 р. за № 725/21038

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Фонду державного майна України, Державної комісії
з цінних паперів та фондового ринку,
Антимонопольного комітету України
від 16.11.98 № 2141/297/9
(у редакції наказу Фонду державного майна України
від 09.04.2012 № 481, рішення Національної комісії
з цінних паперів та фондового ринку від 09.04.2012
№ 508, розпорядження Антимонопольного комітету України
від 09.04.2012 № 216-р)

ПОЛОЖЕННЯ
про порядок продажу в процесі приватизації на фондових біржах
пакетів акцій акціонерних товариств*

Додаток 2
до Положення про порядок продажу в процесі приватизації
на фондових біржах пакетів акцій акціонерних товариств

ВІДОМОСТІ ПРО ВЛАСНИКА ЦІННИХ ПАПЕРІВ
(юридична особа)

Код за ЄДРПОУ	
Найменування	
Організаційно-правова форма	
Місцезнаходження:	
Поштовий індекс	
Область	
Район	
Назва населеного пункту	
Вулиця, будинок	
Корпус	
Квартира	
Розпорядник рахунка:	
Прізвище	
Ім'я	
По батькові	
Дані про рахунок у зберігача:	
Номер рахунка в цінних паперах	
Дата відкриття рахунка	
Дані про зберігача:	
Код за ЄДРПОУ	
Найменування	
Місцезнаходження	
Ліцензія (номер та серія) на здійснення депозитарної діяльності	
Найменування депозитарію, в якому відкрито рахунок у ЦП зберігача	
Код зберігача уВДЦП (Всеукраїнський депозитарій цінних паперів)	
Код зберігача в НДУ (Національний депозитарій України)	

Уповноважений представник
юридичної особи

_____ (підпис, П. І. Б.)

М. П.

Уповноважена особа
(підписується у разі наявності)

_____ (підпис, П. І. Б.)

М. П.

* Продовження. Початок у «Державному інформаційному бюлетені про приватизацію», 2014, № 5, с. 20 – 36. – Прим. ред.

ВІДОМОСТІ ПРО ВЛАСНИКА ЦІННИХ ПАПЕРІВ
(фізична особа)

Прізвище	
Ім'я	
По батькові	
Документ, що засвідчує особу	
Вид	
Серія	
Номер	
Адреса:	
Поштовий індекс	
Область	
Район	
Назва населеного пункту	
Вулиця, будинок	
Корпус	
Квартира	
Розпорядник рахунка:	
Прізвище	
Ім'я	
По батькові	
Дані про рахунок у зберігача:	
Номер рахунка в цінних паперах	
Дата відкриття рахунка	
Дані про зберігача:	
Код за ЄДРПОУ	
Найменування	
Місцезнаходження	
Ліцензія (номер та серія) на здійснення депозитарної діяльності	
Найменування депозитарію, в якому відкрито рахунок у ЦП зберігача	
Код зберігача у ВДЦП (Всеукраїнський депозитарій цінних паперів)	
Код зберігача в НДУ (Національний депозитарій України)	

Фізична особа

_____ (підпис, П. І. Б.)

М. П.

Уповноважена особа

(підписується у разі наявності)

_____ (підпис, П. І. Б.)

М. П.

ПЕРЕЛІК
прийнятих замовлень на придбання акцій
на аукціонах, які відбудуться « ___ » _____ 20__ р.
на _____ біржі

№ з/п	Покупець	Найменування акціонерного товариства	Кількість лотів, штук	Загальна кількість замовлених акцій, штук	Загальна початкова ціна замовлених акцій, грн.

Продавець

Керівник біржі

_____ (підпис)

_____ (підпис)

Реєстраційний номер _____

Дата ____/____/____

М. П.

М. П.

ПЕРЕЛІК
отриманих гарантійних внесків на придбання акцій
на аукціонах, які відбудуться «___» _____ 20__ р.
на _____ біржі

№ з/п	Покупець	Найменування акціонерного товариства	Сума гарантійного внеску, грн.	Дата зарахування внеску, дд.мм.рр.	Час зарахування внеску, гг.хх	Примітки

Продавець

Біржа

(підпис)

(підпис)

Реєстраційний номер _____

Дата ____/____/____

М. П.

М. П.

_____ (назва біржі)

**Біржовий контракт № _____
на купівлю-продаж акцій**

м. _____ Дата «__» _____ 20__ р. Час _____ :

_____ (найменування державного органу приватизації, який виступає Продавцем)

що іменується надалі Продавець, в особі Представника

який діє на підставі довіреності № _____ від «__» _____ 20__ р., з однієї сторони,
і _____

(П. І. Б. – для фізичної особи, повна назва – для юридичної особи)

що іменується надалі Покупець,

заповнюється в разі необхідності

представлений уповноваженою особою _____

який (яка) діє на підставі довіреності № _____ від «__» _____ 20__ р.,

з іншої сторони, відповідно до Положення про порядок продажу в процесі приватизації на фондових біржах пакетів акцій акціонерних товариств уклали цей Контракт про таке:

1. Продавець передає, а Покупець оплачує і приймає:

акції прості іменні _____

(ідентифікаційний код за ЄДРПОУ, найменування АТ)

у кількості _____, за ціною _____

(загальна кількість придбаних акцій)

Номер позиції біржового бюлетеня	Ціна за одиницю, грн.	Кількість акцій, штук	Загальна вартість придбаних акцій, грн.
Усього:			

2. Сума Контракту становить _____ (сума цифрами та словами)

3. Зобов'язання щодо внесення платежів за Контрактом виконуються протягом п'яти робочих днів від дати проведення торгів (день проведення торгів не враховується).

4. Право власності на придбаний пакет акцій переходить з моменту зарахування цінних паперів на рахунок власника у зберігача.

5. При підписанні цього Контракту сторони обмінюються гарантіями щодо поставки цінних паперів та їхньої оплати і прийняття.

Гарантії Продавця: акції не є предметом застави і не обтяжені додатковими зобов'язаннями.

Гарантії Покупця:

гарантією Покупця щодо оплати акцій є гарантійний внесок, внесений Покупцем за участь в аукціоні відповідно до пункту 6.10 розділу VI Положення про порядок продажу в процесі приватизації на фондових біржах пакетів акцій акціонерних товариств;

гарантією Покупця (кінцевих власників, які є його клієнтами) щодо прийняття акцій на свій рахунок у цінних паперах в обраного ним (ними) зберігача (-ів) є сума коштів у розмірі повної вартості придбаних на аукціоні акцій, яка визначена в пункті 2 цього Контракту та оплачена Покупцем відповідно до пункту 8.6 розділу VIII Положення про порядок продажу в процесі приватизації на фондових біржах пакетів акцій акціонерних товариств на виконання підпункту «а» пункту 6 цього Контракту.

6. Покупець сплачує на рахунок біржі № _____ в _____

МФО _____, ідентифікаційний код за ЄДРПОУ _____,
у термін, обумовлений в пункті 3 цього Контракту:

а) суму укладеної угоди, що становить: _____
(сума цифрами та словами)

за вирахуванням сплаченого гарантійного внеску в сумі: _____, а також:
(сума цифрами та словами)

б) біржовий збір у розмірі 1 відсотка від суми укладеної угоди, що становить: _____;
(сума цифрами та словами)

в) податок на додану вартість у розмірі 20 відсотків від суми біржового збору, що становить: _____.
(сума цифрами та словами)

Усього до сплати: _____.
(сума цифрами та словами)

7. Сторони погоджуються з тим, що:

7.1. У разі порушення Покупцем установленого в пункті 3 цього Контракту терміну внесення всіх платежів, визначених у пункті 6 цього Контракту, або внесення ним у зазначений термін суми, що є меншою, ніж та, що визначена в пункті 6 цього Контракту як «Всього до сплати», то відповідно до пункту 8.9 розділу VIII Положення про порядок продажу в процесі приватизації на фондових біржах пакетів акцій акціонерних товариств такий Покупець визнається порушником вимог аукціону. При цьому з Покупця стягується на користь держави неустойка в розмірі гарантійного внеску, внесеного ним за участь в аукціоні, і Контракт розривається за ініціативи Продавця; про це він має повідомити Покупця не пізніше ніж через 5 днів після прийняття відповідного рішення.

7.2. У разі якщо відповідно до пункту 9.4 розділу IX Положення про порядок продажу в процесі приватизації на фондових біржах пакетів акцій акціонерних товариств Покупця або певних кінцевих власників, які є його клієнтами, буде визнано порушниками порядку продажу акцій на фондових біржах у процесі приватизації, то з таких порушників стягується на користь держави неустойка в розмірі повної відповідно до контракту вартості тих акцій, які не вдалося зарахувати на рахунок у цінних паперах такого порушника.

8. Покупець проінформований, що коли на придбання пакета акцій потрібна згода Антимонопольного комітету України, то у випадках та в терміни, передбачені законодавством, він (Клієнт) зобов'язаний звернутися для отримання зазначеної згоди, а якщо законодавством передбачено подання повідомлення про придбання акцій, – надати повідомлення до Антимонопольного комітету України.

9. Контракт набирає чинності з моменту його підписання та реєстрації на біржі.

10. Реквізити сторін:

Продавець _____

Покупець _____

(зазначається найменування, адреса, телефон, телефакс, розрахунковий рахунок, банк, МФО, ідентифікаційний код за ЄДРПОУ)

11. Підписи сторін:

Продавець _____
(підпис)

Покупець _____
(підпис)

М. П.

М. П.

Керівник реєстраційного бюро біржі _____

_____ (найменування державного органу приватизації, який виступає Продавцем)

**ЗАЯВА
про оформлення прав власності**

(для кінцевих власників, акції для яких були придбані
за договором із торговцем цінними паперами,
який виступав покупцем на аукціоні)

_____ (найменування торговця цінними паперами, який виступав покупцем на аукціоні)

_____ придбав(ла) на торгах,
що відбулися _____ на біржі _____,
(дата торгів) (найменування біржі)
акції емітента _____

_____ (найменування акціонерного товариства)

у кількості _____ шт. на загальну суму _____ грн.

Біржовий контракт від _____ № _____

При цьому за рахунок та на ім'я клієнта:

_____ (прізвище, ім'я, по батькові – для фізичних осіб, код за ЄДРПОУ, найменування – для юридичних осіб)

було придбано акції в кількості _____ шт.
(кількість цифрами та словами)

На підставі Положення про порядок продажу в процесі приватизації на фондових біржах пакетів акцій акціонерних товариств прошу ініціювати виконання облікової операції щодо зміни власника акцій за результатами продажу на клієнта, на ім'я якого було придбано акції зазначеного АТ у кількості, що зазначена в цій заяві.

Додатки:

Відомості про власника, на ім'я якого покупець придбав акції, на _____ арк.

**Уповноважений
представник торговця
цінними паперами**

М. П.

_____ (підпис)

_____ (прізвище, ім'я, по батькові)

Депозитарна установа

Ліцензія на здійснення професійної діяльності зберігача цінних паперів, серія

Розпорядження про виконання депозитарної облікової операції

Найменування органу приватизації	_____
Місцезнаходження	_____
Розпорядник рахунка	_____
Прізвище, ім'я, по батькові	_____
На підставі	_____
цим дає розпорядження	_____
Номер та дата наказу продавця, що є підставою для виконання облікової операції	_____
Відомості про цінні папери	
Найменування емітента	_____
Код за ЄДРПОУ	_____
Реєстраційний номер та дата випуску цінних паперів	_____
Серія цінних паперів	_____
Початковий номер цінних паперів (за наявності)	_____
Ідентифікаційний код випуску (за наявності)	_____
Кількість цінних паперів (числом та літерами)	_____
Номінальна ціна одного цінного папера (грн.)	_____
Відомості про власника рахунка	
Найменування власника рахунка	_____
Код за ЄДРПОУ	_____
Організаційно-правова форма	_____
Розпорядник рахунка	_____
Номер рахунка в цінних паперах	_____
Найменування депозитарної установи	_____

Відомості про контрагента

Найменування власника рахунка / П. І. Б.	_____
Код за ЄДРПОУ	_____
Організаційно-правова форма	_____
Розпорядник рахунка	_____
Номер рахунка в цінних паперах	_____
Найменування депозитарної установи	_____

Обмеження на відчуження цінних паперів

Розпорядник рахунка в цінних паперах

(підпис)

М. П.

Відмітки відповідального працівника депозитарної установи про прийняття розпорядження:

П. І. Б. _____ Підпис _____

У відпустку – за законом

Відповідно до Кодексу законів про працю України та Закону України «Про відпустки» (далі – Закон) за кожний рік, відпрацьований від дня укладення трудового договору, надається щорічна основна відпустка. Пропонуємо Вашій увазі роз'яснення, яким чином регулюється питання перенесення щорічної відпустки.

Щорічну відпустку за ініціативою власника або уповноваженого ним органу як виняток можна переносити на інший період тільки за письмовою згодою працівника та за погодженням із виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником) у разі, якщо надання щорічної відпустки в обумовлений період може несприятливо позначитися на роботі підприємства, установи, організації, та за умови, що частина відпустки тривалістю не менше 24 календарних днів буде використана в поточному робочому році.

У разі перенесення щорічної відпустки новий термін її надання встановлюють за згодою між працівником і власником або уповноваженим ним органом.

Частиною 2 статті 12 Закону передбачено, що невикористану частину щорічної відпустки має бути надано працівнику, як правило, до кінця робочого року, але не пізніше 12 місяців після закінчення робочого року, за який надається відпустка.

Таким чином, законодавством не передбачено терміну давності, після якого працівник втрачає право на щорічні відпустки, воно не містить заборони надавати щорічні відпустки у разі їх невикористання. Тому якщо працівник з якихось причин не скористався своїм правом на таку відпустку за декілька попередніх років, то він має право їх використати.

У разі звільнення працівника йому мають виплатити компенсацію за всі невикористані дні щорічних відпусток (стаття 24 Закону).

За матеріалами газети «Урядовий кур'єр»

**УСЕ ПРО ПРИВАТИЗАЦІЮ –
В ОДНОМУ ВИДАННІ ФОНДУ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ!**

Ви можете передплатити офіційне видання ФДМУ

**«ДЕРЖАВНИЙ ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ
ПРО ПРИВАТИЗАЦІЮ»**

**з додатком – газетою
«ВІДОМОСТІ ПРИВАТИЗАЦІЇ»**

з будь-якого місяця в усіх відділеннях зв'язку України

Необхідні дані Ви знайдете в Каталозі видань України на 2014 рік на с. 135:

Індекс	Назва видання	Періодичність	Вартість передплати, грн.	
			1 міс.	3 міс.
22437	<u>Комплект у складі:</u> журналу «Державний інформаційний бюлетень про приватизацію» (укр.). газети «Відомості приватизації» (укр.) – додатка до журналу «Державний інформаційний бюлетень про приватизацію». Законодавчі, нормативно-методичні та інформаційні матеріали щодо проведення процедур приватизації	12 разів на рік 1 раз на тиждень	17,19	51,57

Телефон редакції (044) 284-50-53, факс (044) 200-33-77

**Придбати журнал і газету в роздріб
можна в книжковому кіоску в приміщенні ФДМУ**

(тел. (044) 254-31-57, моб. тел. (067) 933-69-57, Меліхова Ольга Миколаївна)

До уваги передплатників

У 2014 році журнал «Державний інформаційний бюлетень про приватизацію» виходитиме українською мовою.

БУЛО БАЖАННЯ – Є РЕЗУЛЬТАТ

Одним із прикладів ефективної приватизації об'єктів незавершеного будівництва в Запорізькій області є корпус № 713 (склад матеріалів), розташований у місті Запоріжжі. Приватизацію цього об'єкта здійснено Регіональним відділенням ФДМУ по Запорізькій області (далі – регіональне відділення) в травні 2005 року.

До початку приватизації об'єкт перебував на балансі Запорізького державного підприємства «Кремнійполімер». Будівництво корпусу № 713 розпочато у 1987 році (фінансування об'єкта здійснювалося за рахунок коштів Міністерства нафтохімічної промисловості СРСР), але у зв'язку з відсутністю коштів будівництво було зупинено у II кварталі 1991 року. Того часу корпус являв собою одноповерхову будівлю каркасної конструкції зі збірного залізобетону. Будівля складалася з виробничої та адміністративно-побутової частин. На будівельному майданчику корпусу № 713 було виконано земляні роботи, змонтовано залізобетонні фундаменти під колони та технологічне обладнання, стінові блоки підвалу, фундаментні балки та балки покриття. Передбачені проектом під'їзні автомобільні шляхи, залізничні колії, зовнішні інженерні мережі енергопостачання були відсутні. Загальна будівельна готовність об'єкта становила 66,7 відсотка.

Продаж об'єкта незавершеного будівництва відбувся на аукціоні. Ціна продажу становила 471,386 тис. грн. Покупець повністю розрахувався за об'єкт приватизації.

Завершити будівництво протягом трьох років після укладення договору купівлі-продажу, як це передбачалося його умовами, новий власник об'єкта не зміг: виникли труднощі з відведенням земельної ділянки та оформленням дозвільних документів на початок виконання будівельних робіт. Регіональне відділення під час здійснення контролю за виконанням умов договору за згодою Запорізької міської ради подовжувало термін добудови об'єкта. У зв'язку зі складним фінансовим становищем покупця фінансування об'єкта в період 2008 – 2010 рр. зупинялося.

Однак якщо є бажання – буде результат.

Так, на початку 2013 року об'єкт нарешті введено в експлуатацію як склад шихти та готової продукції. На об'єкті виконано всі роботи, передбачені проектною документацією, згідно з державними будівельними нормами, стандартами та правилами. Обладнання встановлено відповідно до актів про його прийняття після випробування у визначеному порядку. Заходи з охорони праці, забезпечення вибухобезпеки, пожежної безпеки, охорони навколишнього природного середовища, антисейсмічні заходи, передбачені проектом, здійснено в повному обсязі.

Загальна площа завершеної будівлі становить 2 939,6 м², у тому числі складу шихти та готової продукції (виробничої площі) – 2 886,2 м², контрольно-пропускного пункту – 53,4 м². Потужність складу – 5 000 т продукції на рік. Кошторисна вартість будівництва за затвердженою проектною документацією – 9 584,609 тис. грн.

Введення в експлуатацію складу шихти та готової продукції дало змогу створити в місті Запоріжжі додатково 24 робочих місця та збільшило суму надходжень податків до місцевого бюджету.

Підготував Дмитро САГАНОВИЧ

БЮЛЕТЕНЬ —

ДАЙ ДЖЕСТ

**З ПРАКТИКИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЗАКОНУ УКРАЇНИ
«ПРО АКЦІОНЕРНІ ТОВАРИСТВА»**

Підстави судового захисту прав акціонерів*

❖ Закон України «Про акціонерні товариства» (далі – Закон) є базовим документом, який регулює корпоративні правовідносини. Важливими під час проведення загальних зборів акціонерів є два етапи: реєстрація акціонерів (або їх представників) і голосування.

Реєстрація акціонерів для участі у загальних зборах акціонерів здійснюється на підставі переліку акціонерів, які мають право на участь у загальних зборах акціонерів. Згідно зі статтями 40, 41 Закону наявність кворуму загальних зборів акціонерів визначається реєстраційною комісією на момент закінчення реєстрації акціонерів для участі в загальних зборах акціонерів. Загальні збори акціонерів мають кворум за умови реєстрації для участі в них акціонерів, які сукупно є власниками не менше ніж 60 % акцій.

Як свідчить практика, визнання недійсними загальних зборів акціонерів у зв'язку з відсутністю кворуму у судовому порядку ускладнюється тим, що суд касаційної інстанції не вважає достатнім наявність доказів, які засвідчують це. Відповідно, суд вищої інстанції направляє справу на повторний розгляд до суду, що належним чином не дослідив цього питання та ухвалив рішення, яке оскаржується.

Отже, ключовим питанням під час реєстрації акціонерів для участі в загальних зборах акціонерів є забезпечення кворуму з дотриманням вимог чинного законодавства.

* За www.zib.com.ua.

❖ Законом установлені вимоги щодо кількості голосів для ухвалення рішення залежно від питання, яке розглядається. Так, для ухвалення рішення з питань, винесених на голосування відповідно до частини 3 статті 42 Закону, потрібна проста більшість голосів, крім питань, для розгляду і ухвалення яких потрібно понад 3/4 голосів акціонерів (частина 5 статті 42 Закону).

Якщо формування простої більшості голосів відбувається легко, то під час формування на загальних зборах акціонерів понад 3/4 голосів акціонерів треба зважати на таке.

Співвідношення власників акцій в акціонерному капіталі, яке визначає голосування з ключових питань, дає змогу виявити акціонерів, які здатні впливати на ухвалення рішень, та акціонерів, які допомагають прийняти необхідне рішення.

Згідно з частиною 1 статті 39 Закону акціонери мають право призначити постійно або на певний термін на загальні збори своїх представників, які повинні відповідати вимогам, установленим Законом.

Пунктом 21 постанови Пленуму Верховного Суду України (ВСУ) «Про практику розгляду судами корпоративних спорів» від 24.10.2008 № 13 (далі – постанова Пленуму ВСУ) визначено, що при вирішенні спорів про визнання недійсними рішень загальних зборів господарського товариства з підстав недопуску до участі в них акціонерів (учасників) товариства судам необхідно з'ясувати, чи могла відсутність (наявність) цих акціонерів істотно вплинути на ухвалення рішення, яке оскаржується.

Відповідно до частини 3 статті 39 Закону установлено вимоги до доручення на право участі і голосування на загальних зборах, яке має містити перелік питань порядку денного загальних зборів із зазначенням того, як потрібно проголосувати. Під час голосування на загальних зборах представник акціонера повинен голосувати саме так, як передбачено завданням.

На ухвалення рішення на загальних зборах акціонерів також справляє вплив якість оформлення доручення, особливо, якщо рішення є ключовим. Судова практика свідчить про те, що зміст доручення є додатковою обставиною при встановленні факту порушення прав акціонерів (учасників) господарського товариства.

Встановлення невідповідності доручення вимогам законодавства можливе як на стадії реєстрації, так і на стадії оскарження правомочності ухвалення рішення загальними зборами. В останньому випадку вади доручення є лише підставою для визнання недійсним рішення загальних зборів, а не окремою вимогою при поданні позову. Свого часу поширеною була практика визнання недійсним доручення, на підставі якого проводилося голосування, одночасно з визнанням недійсним рішення зборів акціонерів.

На сьогоднішню судову практику відійшла від визнання недійсним доручення, на підставі якої проводилося голосування, одночасно з визнанням недійсним рішення зборів акціонерів. Зокрема, у пункті 17 постанови Пленуму ВСУ визначено підстави для визнання недійсними рішень загальних зборів акціонерів (учасників) господарського товариства.

Забезпечення понад 3/4 голосів акціонерів пов'язано з різними обставинами правомочності. До цієї категорії обставин слід віднести ситуацію, коли ініціаторами скликання загальних зборів є акціонери, які сукупно володіють понад 10 % голосів. Згідно з частиною 4 статті 45 Закону України «Про господарські товариства» такі акціонери мають право вимагати скликання позачергових зборів у будь-який час і з будь-якого питання. Якщо протягом 20 днів правління не виконало вказаної вимоги, вони мають право самі скликати збори відповідно до частини 1 статті 43 цього закону.

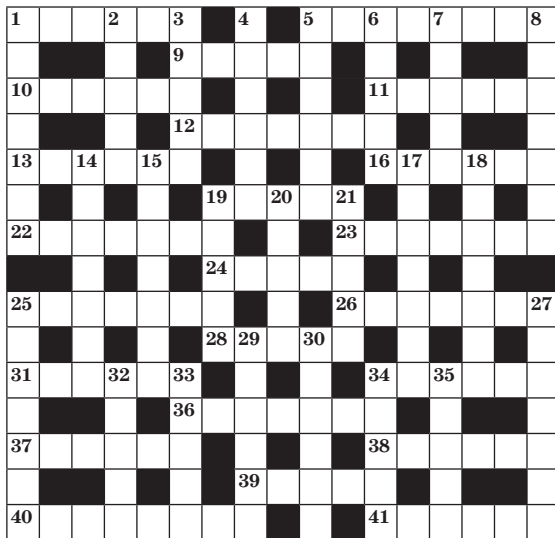
До обставин правомочності слід віднести й особливості проведення загальних зборів, якщо одним з акціонерів (учасників) є держава в особі Фонду державного майна України.

Для ухвалення рішення з ключових питань важливим чинником розвитку подій на загальних зборах є наявність коаліції акціонерів, а також те, хто саме є ініціатором унесення змін. Якщо пропозиції вносить мажоритарний акціонер, то у нього є вибір союзника – стороннього акціонера або міноритарія (володільця менше ніж 10 % акцій), оскільки норми частини 5 статті 42 Закону вимагають для ухвалення рішення понад 3/4 голосів. Водночас для вирішення ключового питання сторонній акціонер чи міноритарій повинен або домовлятися з мажоритарним акціонером, або блокувати рішення, голосуючи проти пропозицій мажоритарного акціонера.

Інший варіант розвитку подій пов'язаний з процесуальними можливостями, або так званою заборонаю на майбутнє (пункт 11 постанови Пленуму ВСУ). **Постанова Пленуму ВСУ виокремлює позовні вимоги, спрямовані на забезпечення захисту прав акціонерів (учасників) товариства. Це – внесення змін до системи реєстру власників іменних цінних паперів, за наслідками чого можна ухвалою зупинити маніпуляції з реєстром (пункт 5 постанови Пленуму ВСУ), визнання недійсним доручення на право участі в голосуванні, визнання недійсним рішення загальних зборів тощо.**

Додатково механізми захисту прав окремих груп акціонерів можуть бути закладені у статуті товариства.

Кросворд

Горизонтально:

- 1. У футболі й хокеї – півзахисник, гравець середньої лінії.
- 5. Визначена командуванням кількість бойових припасів.
- 9. Письмове розпорядження, документ на одержання чого-небудь.
- 10. Аналіз, розгляд.
- 11. Рядовий у військовому флоті.
- 12. Дочка критського царя Міноса, що вивела Тесея з лабіринту.
- 13. Рос. імітатор та пародист Максим ...
- 16. Отрута з горіху (плоду чилібухи).
- 19. Спосіб гравірування, при якому малюнок наносять пензлем, змоченим у кислоті.
- 22. Невеличка держава у Європі, в Піренеях.
- 23. Повстання, бунт (заст.).
- 24. Зневажлива назва поневолених укр. селян, яку вживала польська шляхта (іст.).
- 25. Топлене незбиране молоко, заквашене сметаною.
- 26. Те саме, що леопард.
- 28. М'яка натуральна шкіра.
- 31. Санітарний батальйон.
- 34. Скорочена форма англійського дворянського титулу «есквайр».
- 36. Те саме, що бархат.
- 37. Скупчення, прибуття людей у великій кількості.
- 38. Закінчений цикл операцій, пов'язаний з поверненням у вихідний пункт.
- 39. Рос. актор Геннадій ... («Три плюс два», «Снігуронька»).
- 40. Четверта частина кола.
- 41. Полотнище певних кольорів, офіційна емблема держави.

Вертикально:

- 1. Полотнище із зображенням святого, яке несуть під час хрестної ходи.
- 2. Великий гризун, товстий і незграбний, з осені до весни впадає в сплячку.
- 3. Священна книга мусульман.
- 4. Польське жіноче ім'я.
- 5. Брюки для верхньої їзди.
- 6. Рос. козацький атаман ... Тимофійович, покоритель Сибіру.
- 7. Творець винаходу, проекту.
- 8. Технічний комплекс із взаємопов'язаних споруд, механізмів, машин.
- 14. Місто у Вінницькій області, в якому розташована одна з найбільших укр. ДРЕС.
- 15. Широконоса мавпа, найменша серед вищих приматів.
- 17. Той, хто вміє вгадувати що-небудь.
- 18. У правильній піраміді – висота бокової грані (мат.).
- 19. Приміщення для продажу або зберігання зерна та борошна.
- 20. Незакінчений соціально-історичний роман Михайла Лермонтова.
- 21. Хижий птах родини яструбиних, що живе поблизу водойм.
- 25. Обрис, контур чого-небудь (перен.).
- 27. Прилад для насичення киснем рідини.
- 29. Міцний алкогольний напій, головний компонент якого – екстракт полиню.
- 30. Татарське чол. ім'я.
- 32. Великий і винятково яскравий метеор.
- 33. Маса речовини, тіла від поверхні у глибину, шар чогось.
- 34. Колона, підпора, що підтримує склепіння, перекриття.
- 35. Смичковий муз. інструмент, середній між віолончеллю та скрипкою, альт.

Судоку

Умови гри:

Заповніть порожні клітинки сітки 9x9 цифрами від 1 до 9 таким чином, щоб у кожному вертикальному стовпчику, у кожному горизонтальному рядку та у кожному з виділених квадратів 3x3 були всі дев'ять цифр.

			3		7			
	1	5	9		4			
3		8			2	6	1	
1				2				
			5		7			
				8				7
	6	3	2			1		8
			7			4	2	6
	2			9				

3				5	1			
			4	9				
4	7	5	3					
1							2	
9	8	3		6		4	5	7
	2							1
					9	5	6	2
				5	4			
	7	6						3

Мудрі вислови

МАКСИМ РИЛЬСЬКИЙ

український поет, перекладач, публіцист, громадський діяч, академік АН України

(1895 - 1964)

- › І прописні істини потребують, щоб їх часом нагадували.
- › Мова – втілення думки. Що багатша думка, то багатша мова. Любімо її, вивчаймо її. Борімося за красу мови, за правильність мови, за приступність мови, за багатство мови...
- › ... Немає мудріших, ніж народ, учителів; У нього кожне слово – це перлина. Це праця, це натхнення, це людина.